

ผลการใช้ชุดการแนะนำอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

กฤษฎา จันทรวิภาค

- 7 พค 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
กฤษฎา จันทรวีภาค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2527

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอาชีพ
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2526 จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลอง 35 คน
โดยวิธีการสุ่มห้องแบบง่าย กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่เรียนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนโดยวิธีปกติ หลังการทดลองให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
ตอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพอีกครั้งหนึ่ง ทดสอบความแตกต่างของ
คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้
เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนน
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

THE EFFECT OF USING CAREER GUIDANCE PAEKAGES FOR
MATTAYOM SUKSA VI STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

KRISSANA CHANTARAVIPAK

Presented in partial Fulfillement of the requirements
for the Master of Education degree
at Sriankharinwirot University
Febuary 1984

The purposes of this experimental research were to construct an instructional package for the teaching of career guidance activities to Mattayom Suksa 6 (M.6) students and to compare learning achievement in teaching of career guidance packages. A random sample of 70 students selected from M.6 students of Depsain School in Bangkok was divided equally into an experimental group and a control group. The experimental group was taught by the career guidance packages and the control group was taught by the conventional method.

After the experiment, both groups were post-tested by the same test. Analysis of covariance was employed to analyze the data. The result indicated that there was a highly significant of the experimental group than the control group at .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ใต้พิจารณา
ปริญญาโทฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

สมใจ วัฒนวิเศษ ประธาน สมใจ วัฒนวิเศษ ประธาน

ดร. วรวิทย์ กรรมการ ดร. วรวิทย์ กรรมการ

ดร. วรวิทย์ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความรู้จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเจตน์ อภิณฑรรักษา อาจารย์วิรัช วรรณรัตน์ ที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนและหาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เคื่อน สิ้นสุพันธ์ประทุม ที่ได้ กรุณาให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ กมลรัตน์ ห่อสุวงษ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการร่วมสอบปากเปล่า

ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์แนะแนวโรงเรียนเทพศิรินทร์ นักเรียนชั้น ม.6/7 กลุ่มทดลอง 6/3 กลุ่มควบคุม ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ ได้สำเร็จลุล่วงอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์แห่งศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทุกท่าน ที่ได้คำแนะนำและมอบเอกสารต่าง ๆ ไว้ใช้ประกอบการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ไพบูลย์ มณโฑวงศ์ อาจารย์วิไลลักษณ์ ตรีจันทปกรณ อาจารย์ลักษณ์ มินะนันท์ คุณขวัญใจ มนสุภาชัย และเพื่อน ๆ แนะนำทุกท่านที่ ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ในที่สุดขอกราบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำลังใจและช่วยเหลือในคำแนะนำ ใช้จ่ายตั้งแต่ต้นจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณอีกหลายท่านที่ได้ ให้ความร่วมมือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของบรรดาท่านที่ได้กล่าวมานั้นด้วยความ
ขอบพระคุณอย่างสูง

กฤษณา จันทรวภาค

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมุติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
ความสนใจในอาชีพกับการเลือกอาชีพ	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ	10
องค์ประกอบในการเลือกอาชีพ	16
การวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน	17
ชุดการแนะแนวอาชีพ	18
กิจกรรมแนะแนว	19
3 วิธีดำเนินการ	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	20
การสร้างเครื่องมือ	20

การดำเนินการทดลอง	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	31
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	32
การดำเนินการทดลอง	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
อภิปรายผลการวิจัย	34
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	36
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	44

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดการแนะแนวอาชีพ	22
2 แสดงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐานจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนเรื่องอาชีพก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนว อาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	29
3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนเรื่องอาชีพระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม หลังการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ	30

ภูมิหลัง

แนวคิดทางด้านการศึกษาในสมัยโบราณมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนเข้ารับราชการเป็นสำคัญ แนวคิดนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างแต่ก็ไม่มากนักทั้ง ๆ มีหลักสูตรทุกระดับโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในอันที่จะมุ่งให้ผู้เรียนออกไปประกอบอาชีพอิสระได้แก่ หลักสูตรมัธยมศึกษา 2503 หลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ. 2518 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 แต่แนวคิดในการที่จะมุ่งศึกษาต่อและรับราชการก็ยังฝังแน่นอยู่ในจิตใจของเยาวชนไทยและบิดามารดา มาจนทุกวันนี้ จะเห็นได้จากการที่นักเรียนส่วนมากมุ่งเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ไม่ค่อยคำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญา ความสนใจและความถนัด โอกาสที่จะศึกษาต่อและโอกาสที่จะหางานหลังจากที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนและผู้ปกครองไม่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเลือกแนวทางการศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพในปัจจุบัน

รัชชัย ชัยจิรฉายากุล (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล 2513 : 7 - 8) ได้กล่าวถึงปัญหาการเลือกศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาไว้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวนมากมักประสบปัญหาของการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพเพราะไม่ทราบว่าตนควรจะศึกษาต่อแขนงใด และควรประกอบอาชีพอะไรจึงจะเหมาะสม บางคนมักประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน เปลี่ยนงานอยู่เสมอสิ่งเหล่านี้อาจเนื่องมาจากความไม่เข้าใจตนเอง

นิยม จันทรวิฑูร (นิยม จันทรวิฑูร 2519 : 53) ได้กล่าวว่าปัจจุบันประเทศไทยมีอาชีพมากกว่า 2,000 อาชีพ เนื่องจากจำนวนอาชีพเพิ่มมากขึ้น ทำให้

คนส่วนมากไม่สามารถรับข้อสนเทศ เกี่ยวกับอาชีพใหม่ ๆ ได้ จึงแนะนำอาชีพแก่เด็กได้
 ในวงจำกัดเพียงไม่กี่อาชีพเท่านั้นนักเรียนพลาคโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่อาจมี
 ความเหมาะสมกับนักเรียนมากกว่าอาชีพเหล่านั้นอย่างน่าเสียดาย ปัญหาเหล่านี้จึงทำให้
 ครูแนะแนวเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการ เก็บข้อมูล เกี่ยวกับอาชีพให้บริการสนเทศในเรื่อง
 การประกอบอาชีพและเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ จัดกิจกรรมต่าง ๆ อันจะอำนวยความสะดวก
 ให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด การประกอบอาชีพของแต่ละบุคคลจะ
 สนองความต้องการได้ก็เพียงใดขึ้นอยู่กับการตัดสินใจเลือกอาชีพ ฉะนั้นการเลือกอาชีพจึงมี
 อิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของบุคคล ถ้าเลือกได้เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด
 ความสนใจ และบุคลิภาพของตน บุคคลนั้นมีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จในชีวิต (วัชร
 ทรัพย์ 2523 : 60) แต่ถ้าเลือกไม่เหมาะสมก็จะเป็นเหตุให้พบกับความล้มเหลว เป็นผลเสีย
 ต่อสุขภาพจิตของบุคคล ก่อให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศในที่สุด
 การตัดสินใจเลือกอาชีพจึงนับว่าเป็นการตัดสินใจที่สำคัญอย่างยิ่ง และการที่บุคคลได้รับข้อมูล
 เกี่ยวกับอาชีพอย่างเพียงพอ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
 ปัจจุบันนี้ยังมีเยาวชนจำนวนมากที่ยังไม่ตัดสินใจในการวางแผนประกอบอาชีพไวล่วงหน้าว่าเมื่อ
 จบการศึกษาแล้วจะประกอบอะไร เป็นหลักในการดำรงชีวิต ส่วนมากจะปล่อยให้ตามพรหมลิขิต
 (รอง เจริญศิริ 2517 : 57) การเลือกอาชีพหรือเลือกศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้นมัก
 จะเลือกโดยบังเอิญหรือตามคนอื่น จึงทำให้การเลือกอาชีพเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง ไม่สัมพันธ์
 กับความสนใจที่แท้จริง น้อยคนนักที่จะเลือกอาชีพโดยพิจารณาอย่างจริงจัง อาชีพใดเหมาะสม
 ตรงความสนใจและความสามารถของตน (กองวิจัยทางการศึกษา ม.ป.พ. : 1) ทั้งนี้
 เนื่องจากขาดข้อมูลที่เพียงพอ และขาดการกระตุ้นให้นักเรียนตัดสินใจในเรื่องอาชีพอย่างแท้จริง
 โดยเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบเพียงพอยังต้อง
 การข้อมูลที่ถูกต้อง และการแนะแนวที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้เขาได้มีโอกาสสำรวจและรู้จักตนเอง
 พร้อมทั้งสำรวจและรู้จักโลกของอาชีพแต่ละอาชีพมากขึ้น เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนหันมาสนใจ

ในงานอาชีพมากขึ้นเพื่อช่วยให้เขาคัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญทางด้านอาชีพมากขึ้น โดยบรรจุเนื้อหาลงในวิชากิจกรรมแนะแนว ทั้งชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สัปดาห์ละ 1 คาบ โดยเฉพาะในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ใ้มีหมวดต่าง ๆ ดังนี้ หมวดที่ 1 บริการแนะแนวของโรงเรียน หมวดที่ 2 การศึกษาเพื่อชีวิต หมวดที่ 3 โลกกว้างทางการศึกษา หมวดที่ 4 การพัฒนาตนตามจริยธรรมและวัฒนธรรม หมวดที่ 5 โลกกว้างทางอาชีพ ในแต่ละหมวดวิชาไม่ได้กำหนดลงไปว่าจะสอนอย่างไรบ้างให้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละโรงเรียน ในขณะนี้ยังไม่กำหนดแน่นอนตายตัวลงไปว่าจะสอนอะไรบ้างในชั้นใดบ้าง ซึ่งเป็นปัญหาของครูแนะแนวมาก แต่ก็มีคู่มือการสอนกิจกรรมแนะแนวของกลุ่มโรงเรียนบางกลุ่มที่รวมประชุมจัดขึ้น และมีของหน่วยศึกษานิเทศก์แต่ไม่สมบูรณ์มากนัก

ในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยคิดว่าการเตรียมตัวเด็กให้ไปสู่งานอาชีพที่เหมาะสมเก่านั้นสำคัญยิ่ง เพื่อบeginการเตรียมตัวไปสู่โลกภายนอก และโลกของงานอาชีพซึ่งเด็กในวันนี้ควรได้รับทราบรายละเอียด ก่อนที่จะออกไปเผชิญกับสิ่งเหล่านั้น ครูแนะแนวจึงต้องช่วยให้เด็กได้เข้าใจตนเอง เข้าใจถึงความสนใจ ความสามารถ และความถนัดของตนอย่างแท้จริง กระตุ้นให้เด็กสำรวจความสนใจในงานอาชีพมากขึ้น การแนะแนวอาชีพจะได้ผลนั้นจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ผู้ให้การแนะแนวจึงควร เป็นผู้ที่มีความรู้ เรื่องอาชีพเป็นอย่างดีมีความสามารถใช้วิธีการให้การแนะแนวที่เหมาะสม ประการสำคัญควรมีหลักและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย มิฉะนั้นการแนะแนวอาชีพจะไม่มีทางสัมฤทธิ์ได้ ดังที่ ดร.วชิรญา บัวศรี (วชิรญา บัวศรี 2515 : 12) ได้กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพต้องการคนที่เตรียมตัวหาความรู้ในด้านนี้โดยเฉพาะมีใช้ใคร ๆ ก็แนะนำได้อย่างแตกอน การแนะแนวอาชีพจึง เป็นสิ่งสำคัญมากต่อชีวิตมนุษย์ เพราะชีวิตของคนเราในแต่ละวันใช้เวลาส่วนใหญ่กับการประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วแต่ก่อนที่ตนจะเลือกประกอบอาชีพนั้นบุคคลควรใ้รู้ถึงความสนใจในอาชีพเสียก่อนและรู้รายละเอียดของงานอาชีพที่ตนสนใจ

ผู้วิจัยเห็นว่าครูแนะแนวควรได้ให้เด็กสำรวจความสนใจของตนเสียก่อน พยายามช่วยให้เขาเข้าใจตนเองมากขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมตัวไปสู่โลกของงานอาชีพอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงคิดอุปกรณ์การสอนเกี่ยวกับอาชีพเพื่อให้เด็กได้เข้าใจในอาชีพที่ตนสนใจมากขึ้น เพื่อเปลี่ยนแปลงใหม่ทัศนคติที่คั่งค้างงานอาชีพ ทำให้เด็กรู้คุณค่าของงานอาชีพมากขึ้นกว่าที่จะมุ่งไปเรียนทางอุดมศึกษาอย่างเดียว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กหันมาสนใจในงานอาชีพมากขึ้น ถ้าเยาวชนเหล่านี้ได้รับข้อมูลที่ดีเกี่ยวกับงานอาชีพรวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เขาเข้าใจในงานอาชีพดีขึ้น จะทำให้เขาพัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์ และประสบความสำเร็จในงานอาชีพเป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสนใจในอาชีพของเด็ก และต้องการสร้างชุดการสอนอาชีพ เพื่อพัฒนาเด็กให้มีความรู้ความเข้าใจที่จะเลือกประกอบอาชีพตามความถนัด ความสนใจ ตลอดจนมีประสิทธิภาพและถูกต้องเหมาะสมกับตน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างชุดการแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้วยการสอน โดยชุดการแนะแนวอาชีพกับการสอนโดยวิธีปกติ

ความสำคัญของการศึกษาแนะแนว

ผลจากการศึกษาเรื่องนี้จะทำให้ได้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ครูแนะแนวได้นำชุดการแนะแนวอาชีพไปใช้ในการสอนกิจกรรมแนะแนวแก่นักเรียน

ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 12 ห้องเรียน รวม 600 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะหาแก่นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 70 คน โดยใช้เป็นกลุ่มทดลอง 35 คน และกลุ่มควบคุม 35 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
3. ตัวแปร
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือวิธีการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ
 - การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ
 - การสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ
4. เนื้อหา สาระและความสนใจในงานอาชีพ สาระและกิจกรรมเกี่ยวกับงานอาชีพ ลักษณะงานอาชีพ รายละเอียดของงานอาชีพทุกประเภท แนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการแนะแนวอาชีพคือ เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสร้างค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับงานอาชีพที่สนใจ เป็นการเตรียมเยาวชนให้ออกไปสู่โลกของงานอาชีพได้อย่างมั่นใจ และเหมาะสมเป็นการเสริมสร้างความสนใจในอาชีพที่ตนมีอยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น
2. กิจกรรมแนะแนวคือ วิชาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ขึ้นโดยกำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ ทั้งชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย และดำเนินการสอนโดยครูแนะแนวเพื่อสอนให้นักเรียนได้เข้าใจตัวเองดีขึ้น ทั้งด้านการศึกษา ส่วนตัว สังคม และอาชีพ

3. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพคือ ความรู้ความเข้าใจที่นักเรียนได้รับ
 ภายหลังจากที่เรียนเรื่องอาชีพโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพหรือวิธีสอนแบบบรรยาย ในที่นี้
 หมายถึงคะแนนที่ได้จากการสอบด้วยแบบทดสอบ

✓4. การสอนแบบปกติคือ วิธีการสอนในห้องเรียนที่มีการสอนโดยใช้การบรรยาย
 เป็นส่วนใหญ่และมีการใช้อุปกรณ์ทางตามโอกาสอันควร

5. เกณฑ์ 60/60 หมายถึง เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ผู้วิจัย
 สร้างขึ้น

60 จำนวนแรก หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในชุดการสอนถูกต้อง
 คิดเฉลี่ยเป็นร้อยละ 60

60 จำนวนหลัง หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียน
 ชุดการสอนถูกต้องคิดเฉลี่ยเป็นร้อยละ 60

สมมติฐานในการวิจัย

กลุ่มที่ใช้การสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้
 การสอนแบบปกติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจัดเรียบเรียงเป็นลำดับหัวข้อ ดังนี้

ความสนใจในอาชีพกับการเลือกอาชีพ

ความสนใจในอาชีพนั้นจะมีการพัฒนามาเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน ถ้าพัฒนาการในขั้นใดขั้นหนึ่งพบอุปสรรคไม่สามารถดำเนินไปได้อีกก็จะเป็นผลต่อพัฒนาการในขั้นต่อไป ให้ดำเนินไปด้วยความล่าช้ากว่าขั้นพัฒนาการของความสนใจในอาชีพนั้น ซูเปอร์ (Super. อ้างอิงมาจาก วัชร ทรัพย์มี 2523 : 31) ได้สรุปไว้ดังนี้

วัย	ช่วงอายุ	งานขั้นพัฒนาการด้านอาชีพ
วัยรุ่นตอนต้น	14 - 18 ปี	การก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallizing a Vocational Preference)
วัยรุ่นตอนกลาง	18 - 21 ปี	การพัฒนาความสนใจในอาชีพที่เฉพาะเจาะจง (Specifying a Vocational Preference)
วัยรุ่นตอนปลาย	21 - 25 ปี	การพัฒนาความสนใจในอาชีพอย่างมั่นคงขึ้น (Implementing a Vocational Preference)
วัยผู้ใหญ่ตอนต้น	25 - 30 ปี	การประกอบอาชีพอย่างถาวร (Stabilizing in a Vocation)
วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง	30 - 50 ปี	การสร้างภาพก้าวหน้า และความมีเกียรติในอาชีพ ที่ตนประกอบ (Consolidation Status and Advancing in a Vocation)

ซูเปอร์ (Super. 1957 : 221) ได้แบ่งความสนใจในอาชีพออกเป็น

4 ประเภทคือ

1. ความสนใจที่แสดงออก (Expressed Interest) เป็นความสนใจด้านอาชีพที่แสดงออกมาเป็นคำพูดหรือการกระทำ

2. ความสนใจที่ปรากฏออกมาอย่างชัดเจน (Manifest Interest) เป็นความสนใจที่สามารถพิจารณาได้จากการที่เด็กแสดงออกโดยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่เขาสนใจอย่างชัดเจน (Obvious) และอาจมีกิจกรรมอื่นส่งเสริมให้ทราบว่าเขาส่งใจอย่างจริงจัง

3. ความสนใจที่แสดงออกโดยการตอบแบบสำรวจความสนใจ (Inventories Interest) การที่จะทราบความสนใจประเภทนี้จะต้องใช้การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามหรือแบบสำรวจ

4. ความสนใจที่แสดงออกจากการถูกทดสอบ (Tested Interest) ซึ่งจะคงอาศัยข้อสอบที่เป็นปรนัย (Objective) จึงจะสามารถวัดได้

เพาเวล (Powell. 1963 : 337 - 338) กล่าวว่า ความสนใจวัดได้โดยใช้วิธีต่อไปนี้คือ

1. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ (Interest Inventory) แบบสอบถามวัดความสนใจประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านี้

2. ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended Questionnaires) โดยให้แต่ละบุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

เบอร์คิก (Berkid. 1960 อ้างอิงมาจาก ชมร ทองประสิทธิ์ 2524 : 22) ได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบความสนใจพฤติกรรม ความถนัดของนักเรียน 1,500 คน ในรัฐมินเนโซตา พบว่า ความสนใจเป็นตัวทำนายได้ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน

จอห์น และ เดวิด (John and David. 1972 อ้างอิงมาจาก เป็รื่อง จันดา 2519 : 15) ได้ทำการวัดความสนใจทางด้านอาชีพของนักเรียน โดยทำการสอนวิชาชีพให้แก่เด็กวัย พบว่า นักเรียนที่มีโอกาสได้เรียนวิชาชีพจะมีความรู้ในการเลือกอาชีพ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกอาชีพความสนใจในทางอาชีพของนักเรียน จะมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับระดับชั้นเรียน

แทนเซอร์ และ คอบบินส์ (เป็รื่อง จันดา 2519 : 9 อ้างอิงมาจาก Tanzer. 1957 : 890 และ Dobbins. 1969 : 2958) ได้ศึกษาค้นพบสอดคล้องกันว่าการเลือกอาชีพของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจ และอาชีพของบิดามารดาซึ่งสิ่งนี้มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็กเป็นอย่างมาก

เพอร์โรน (เป็รื่อง จันดา 2619 : 9 อ้างอิงมาจาก Perrone. 1950 : 254 - 7) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดค่านิยมทางอาชีพ เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนรวมทั้งระดับความคาดหวังทางอาชีพ พบว่า ค่านิยมทางอาชีพที่สำคัญที่สุดคือ การมีรายได้สูงและความมั่นคงในอนาคต

ฉรัท ไทยอุทิศ (ฉรัท ไทยอุทิศ 2524 : 54 - 56) ได้ทำการศึกษาผลของการเพิ่มความสนใจอาชีพพนักงานในสำนักงาน โดยใช้สไลด์อาชีพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนางกะปิ จำนวน 20 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้สไลด์อาชีพมีความสนใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิม (บรรยาย) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อมร ทองประสิทธิ์ (อมร ทองประสิทธิ์ 2525 : 50) ได้ทำการทดลองเพิ่มความสนใจในอาชีพ ทางจักรกล โดยใช้สไลด์อาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 20 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนได้รับการแนะแนวอาชีพ โดยใช้สไลด์อาชีพมีความสนใจในอาชีพจักรกลเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิม (บรรยาย) อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ

แฟรงค์ พาร์สัน (Frank Parsons) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการแนะแนวอาชีพได้วิเคราะห์ปัญหาของการแนะแนวอาชีพอย่างกว้างขวาง ซึ่งนักแนะแนวในสมัยก่อนนิยมเรียกกันว่า "ขั้นพื้นฐานเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพของแต่ละบุคคล" (Drewer, 1942 : 20 - 23) ซึ่งประกอบด้วย

1. การวางรากฐานอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ในอาชีพ
2. การศึกษาช่องทางหรือโอกาสเกี่ยวกับอาชีพ
3. การเลือกอาชีพ
4. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
5. การเข้าทำงาน
6. การปรับตัวให้เข้าทำงาน และการหาความก้าวหน้าในการทำงาน

ซูเปอร์ ได้นำความรู้ทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองมาสร้างเป็นทฤษฎีพัฒนาอาชีพ มีหลักการที่สำคัญ 10 ประการคือ (คมเพชร จัทรศุกุล 2519 : 7 - 12 อ้างอิงมาจาก Super)

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกลักษณะ
2. บุคคลมีคุณสมบัติที่จะทำงานในแต่ละอาชีพได้ โดยพิจารณาจากลักษณะที่ดีของบุคคล

เหล่านั้น

3. บุคคลมีโอกาสดีที่จะเลือกอาชีพในขณะที่เดียวกันอาชีพที่ย่อมจะเลือกบุคคลเข้าทำงานด้วย

4. ความชอบ ความสามารถ สถานการณ์บุคคลดำรงชีวิตอยู่ การทำงาน รวมทั้งโน้ตชนั่เกี่ยวกับตนเอง จะเปลี่ยนแปลงไปได้ตามเวลาและประสบการณ์

5. เนื่องจากชีวิตเป็นขบวนการที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งแบ่งออกเป็นระยะต่าง ๆ ความลาบคือ ระยะการเจริญเติบโต ระยะการสำรวจ ระยะการวางรากฐาน ระยะการสร้างควมมั่นคง และระยะของการเสื่อมคลาย

6. องค์ประกอบที่อิทธิพลต่อแบบแผนของอาชีพของบุคคลคือ ระดับของสถานภาพทางานเศรษฐกิจ และสังคมของพ่อแม่ ความสามารถทางานสติปัญญา ลักษณะบุคลิกภาพ และโอกาสที่เขามีอยู่

7. วุฒิกวะทางานความสามารถ ความสนใจ และความกตรวบยอกเกี่ยวกับตนเอง จะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาการในระยะต่าง ๆ ของชีวิตได้

8. สิ่งที่มีความสำคัญต่อขบวนการอาชีพคือ การพัฒนาและเสริมสร้างควมกตรวบยอกเกี่ยวกับตัวเอง

9. ขบวนการประนีประนอมระว่างควมกตรวบยอกเกี่ยวกับตนเอง และความต้องการทางอาชีพบุคคลที่จะเข้าไปทำงาน เป็นสิ่งจำเป็นในการเลือกอาชีพ

10. ความพึงพอใจในการทางานและการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับจากการใช้ซูเปอร์ (Super. 1957 : 99 - 108) กล่าววว่า บุคคลจะเลือกอาชีพใดนั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการด้านอาชีพของเขา ซึ่งกระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพมีลำดับขั้นดังนี้

1. Growth Stage ช่วงเวลาของการพัฒนาความรู้สึกกตริตที่มีต่อตนเอง การพัฒนาความสามารถและความสนใจ ซึ่งพัฒนาการดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความคิดในเรื่องอาชีพ ระยะนี้อยู่ในช่วง 14 ปีแรกของชีวิต ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นสี่ระยะดังนี้คือ

1.1 Prevocational Substage ระยะนี้เด็กยังไม่สนใจการเลือกอาชีพซึ่งอยู่ในช่วงสามปีแรกของชีวิต

1.2 Fantasy Substage ระยะที่เด็กคิดถึงเรื่องอาชีพ แต่เป็นในลักษณะความเพ้อฝัน ระยะนี้มีอายุระหว่าง 4 - 10 ปี

1.3 Interest Substage ระยะที่เด็กพิจารณาความสนใจของตนในอาชีพต่าง ๆ ระยะนี้มีบุคคลมีอายุระหว่าง 11 - 12 ปี

1.4 Capacity Substage ระยะที่เด็กพิจารณาขีดความสามารถในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ระยะนี้มีบุคคลมีอายุระหว่าง 13 - 14 ปี

2. Explorational Stage ช่วงเวลาของการสำรวจตนเอง สำรวจอาชีพ เริ่มมีประสบการณ์จากการทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นช่วงที่บุคคลตระหนักว่าอาชีพเป็นสิ่งสำคัญในอาชีพ ช่วงนี้มีบุคคลมีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นสามระยะดังนี้คือ

2.1 Tentative Substage ระยะนี้บุคคลเริ่มพิจารณาเลือกอาชีพ โดยยังไม่ตัดสินใจแน่นอน ซึ่งจะพิจารณาจากความต้องการ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ และโอกาสในการไ้งานหา ระยะนี้มีบุคคลจะมีอายุระหว่าง 15 - 17 ปี

2.2 Transitional Substage ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการพัฒนาการค้นอาชีพ ระยะนี้บุคคลจะพิจารณาเลือกอาชีพจากสภาพความเป็นจริงมากขึ้น เช่น พิจารณาจากลักษณะของตนเอง ลักษณะของงานตลอดจนโอกาสที่จะไ้งานหาเป็นช่วงที่บุคคลมีอายุระหว่าง 18 - 21 ปี

2.3 Trial Substage ระยะทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งจะเป็นการไ้ประเมินความถนัด ความสามารถ และความเหมาะสมต่าง ๆ

3. Establishment Stage ระยะที่บุคคลเริ่มประกอบอาชีพที่ถาวรแต่ในช่วงต้น ๆ ระยะนี้ อาจมีการทดลองหรือเปลี่ยนงานไ้ งานนั้นไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นที่พอใจ โดยมากเป็นงานระดับวิชาชีพอาจไม่มีการทดลองงานหรือเปลี่ยนงาน ช่วงนี้เป็นระยะที่บุคคลมีอายุระหว่าง 25 - 44 ปี ซึ่งแบ่งเป็นระยะย่อยไ้สองระยะคือ

3.1 Trait Substage ระยะที่บุคคลลงมือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้ว แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลง ด้งานนั้นไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นที่พอใจ สำหรับบางรายอาจไม่มีชนนี้คือ ประกอบอาชีพถาวรเลยไม่มีการเปลี่ยนงาน ระยะนี้เป็นระยะที่บุคคลมีอายุประมาณ 25 - 30 ปี

3.2 Stabilization Substage ระยะที่บุคคลลงมือประกอบอาชีพอย่างถาวร ระยะนี้เป็นช่วงที่บุคคลมีอายุระหว่าง 31 - 45 ปี

4. Maintenance Stage ระยะที่บุคคลมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ในระยะนี้บุคคลจะดำเนินการประกอบอาชีพที่เลือกแล้ว และสร้างความก้าวหน้ามั่นคงในการประกอบอาชีพ ระยะนี้บุคคลมีอายุประมาณ 45 - 65 ปี

5. Decline Stage ระยะที่ประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลจะลดลงเนื่องจากความชรา ระยะนี้บุคคลมีอายุประมาณ 65 ปี เป็นต้นไป ซึ่งแบ่งได้เป็นสองระยะดังนี้คือ

5.1 Deceleration ช่วงที่บุคคลเริ่มลดประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพเป็นระยะที่บุคคลมีอายุประมาณ 65 - 70 ปี

5.2 Retirement ช่วงที่บุคคลเลิกประกอบอาชีพโดยสิ้นเชิง ระยะนี้เป็นช่วงที่บุคคลจะใช้ชีวิตในบั้นปลายด้วยการพักผ่อน โดยไม่ประกอบอาชีพใด ๆ เลย เป็นช่วงที่บุคคลมีอายุประมาณ 71 ปี เป็นต้นไป

ความสนใจมีโครงสร้างคล้ายคลึงกับค่านิยมมาก ฉะนั้นการวัดค่านิยมและความสนใจจึงมีความคล้ายคลึงกัน และอาจใช้ข้อทดสอบลับเปลี่ยนกันได้เพียงแต่ค่านิยมวัดได้ลึกซึ้งกว่าเท่านั้น ซึ่งการจะเกิดค่านิยมได้จะต้องเกิดความสนใจก่อนเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับ บลูม และคนอื่น ๆ (เช็กส์กัทท์ โสวาสินธุ์ 2520 : 39 อ้างอิงมาจาก Bloom and others. 1971 : 459 - 460) ที่อธิบายถึงโครงสร้างและรูปแบบของพัฒนาการด้านความรู้สึกต่าง ๆ ไว้ดังนี้ ความสามารถ ความสนใจ ลักษณะ บุคลิกภาพ และค่านิยมในอาชีพว่าเพียงพอหรือไม่

ฮอปพอก (Hoppock) ได้สร้างทฤษฎีการเลือกอาชีพขึ้นโดยสร้างเป็นหลัก 10 ประการ ซึ่งเป็นแนวคิดที่คล้ายคลึง และต่างไปจากของซูเปอรคือ (คมเพชร ฉัตรศุภกุล 2519 : 3 - 6 อ้างอิงมาจาก Hoppock) บุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองไว้มากที่สุดและดีที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การเลือกอาชีพฮอปพอก เน้นถึงความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง ในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุกแค้นจุกค้อย เพื่อนำไปเทียบเคียงกับข้อมูลทางก้านอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้เลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จ

ทฤษฎีเลือกอาชีพของ ฮอลแลนด์ (Holland. 1973 : 2 - 4) เน้นถึงความสอดคล้องกันของบุคลิภาพของบุคคลกับประเภทของสิ่งแวดล้อมว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเลือกอาชีพ เขาได้กล่าวว่าความพึงพอใจในอาชีพ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ และความสัมฤทธิ์ผลในการหางานขึ้นอยู่กับขอบเขตของบุคลิภาพของแต่ละคนกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานว่าสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด

สวัสดิ์ เรืองฉาย (สวัสดิ์ เรืองฉาย 2519 : 83) ได้ศึกษามลจากการวิเคราะห์ปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 632 คน และสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เป็นนักเรียนชาย 211 คน นักเรียนหญิง 189 คน มีอายุโดยเฉลี่ย 16 ปี พบว่านักเรียน 63.75 เปอร์เซ็นต์ ยังไม่ทราบว่า จะเลือกอาชีพอะไร ส่วนที่เหลือเลือกอาชีพรับราชการ รองลงไปเป็นอาชีพส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน ทหาร ตำรวจ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และนักการเมือง เมื่อพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนยังเลือกอาชีพ และการเรียนต่อไปสอดคล้องกันเช่น เลือกเรียนครู แต่อยากมีอาชีพทหาร สำหรับปัญหาในการเลือกอาชีพที่นักเรียนสนใจได้ 76.25 เปอร์เซ็นต์ ไม่ทราบว่าแต่ละอาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างไร 75 เปอร์เซ็นต์ ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพเลย และที่สำคัญคือ นักเรียนยังไม่ทราบว่าตนเองมีความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกลักษณะเหมาะสมกับอาชีพใด

ประมวล วิทยากร (ประมวล วิทยากร 2520 : 103) ได้ศึกษาวิจัยค่านิยมทางอาชีพ และการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 531 คน จากการวิจัยพบว่า นักเรียนในจังหวัดนครสวรรค์ โดยส่วนรวมมีค่านิยมทางอาชีพโดยเรียงลำดับดังนี้คือ ค่านิยมการสังคม ค่านิยมเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า ค่านิยมความมั่นคง และปลอดภัยในอาชีพ ค่านิยมมีอิสระ ค่านิยมมีอำนาจและการเป็นผู้นำ ค่านิยมความสามารถ ค่านิยมการทำงานกับธรรมชาติ และวัตถุ ค่านิยมรายได้ และค่านิยมมีระเบียบแบบแผน

กรีนลีฟ (Greenleaf. 1955 : 78) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องงานและอาชีพ เขากล่าวว่า ปัจจุบันนี้มีอาชีพมากมายหลายอย่าง การเลือกอาชีพต้องเลือกให้ตรงตามความต้องการ เขาเขียนไว้ว่า "การเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้นต้องให้เหมาะสมกับความต้องการของตนมากที่สุด เราความสนใจใฝ่ที่สุด และตรงกับค่านิยมของตนมากที่สุดด้วย"

เออร์แมน (Erdman. 1957 : 2497) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็กชายวัยรุ่นที่เรียนวิชา ผลปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นที่เรียนวิชาธุรกิจตนเองเป็นส่วนมาก และพยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนและยังพบอีกว่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ได้รับจากที่บ้าน และชุมชนมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากกว่าโรงเรียน

แมคควีน (McQueen. 1967 : 2609B - 2610B) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานบางประการในการเลือกอาชีพโดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียน เกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ และพบว่า

1. แนวทางการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เปลี่ยนแปลงไปตามอายุ
2. การเลือกอาชีพของนักเรียนชายหญิงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน
3. การเลือกอาชีพจะเลือกโดยดูสภาพทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ
4. แนวทางการเลือกอาชีพนั้นนักเรียนจะถือคุณภาพและรายได้ของอาชีพนั้น ๆ

เป็นสำคัญ

ดอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 2958) ได้วิจัยเกี่ยวกับความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชายชั้นมัธยมปลาย จำนวน 492 คน จากหัตถ์ลตในรัฐหลุยส์เซียนา ปรากฏว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อเรื่องเหล่านี้มาก คือ บิดาจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดาจะมีอิทธิพลมากกว่าในการเลือกศึกษาต่อ ส่วนเพื่อน ๆ จะมีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ ค่าจ้างและลักษณะของงานเป็นสำคัญ

องค์ประกอบในการเลือกอาชีพ

กินส์เบอร์ก ได้สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยพบว่ามียุคประกอบอยู่ 4 ประการคือ (กรมเพชร จักรสุภกุล 2521 : 76 อ้างอิงมาจาก Ginzberg. 1951)

Reality Factor องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริง หมายถึงการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น คือขณะนั้นสังคมต้องการอาชีพอะไร ก็ควรจะเลือกอาชีพที่ตลาดแรงงานต้องการ

Educational Factor องค์ประกอบทางการศึกษา คุณภาพ และปริมาณทางการศึกษา ย่อมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

Value Factor องค์ประกอบทางค่านิยม ค่านิยมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เช่น นิยมเลือกอาชีพที่สังคมยกย่อง มีรายได้สูง เป็นต้น

ผลการศึกษายภายในประเทศที่สอดคล้องกันนั้น วชิรญา บัวศรี ได้กล่าวว่าก่อนที่จะตัดสินใจว่าตนเหมาะสมกับงานประเภทใดนั้น ควรจะได้พิจารณาถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองคือ มีความสนใจ ชอบทำอะไรเป็นพิเศษ มีความสามารถทางใดแค่ไหน ทั้งทางด้านสติปัญญา สุขภาพร่างกาย มีค่านิยมในการทำงาน และดำรงชีวิตอย่างไร ส่วนความสำเร็จในการหางานนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องหมั่นสำรวจและพัฒนาตนเองให้เหมาะสม

กับการทำงานอยู่เสมอ (ปริญา บุญศิลาเลิศ 2520 : 14 อ้างอิงมาจาก วชิรญา
 บัวศรี 2519 : 13) นอกจากนี้ คมเพชร จัทรสุภกุล (คมเพชร จัทรสุภกุล
 2519 : 5) ยังได้กล่าวอีกว่ารากฐานสำคัญที่จะช่วยให้เด็กตัดสินใจได้อย่างฉลาดคือ
 การเรียนรู้ข้อมูลรายละเอียด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอาชีพ
 อย่างลึกซึ้ง และที่สำคัญที่สุดข้อมูลที่เด็กจะต้องมีความเที่ยงตรง ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน
 เสมอ

การวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน

บราวน์เลย์ (Brawley. 1975 : 4280) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพ
 การใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม เรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียนช้าโดยให้กลุ่มทดลอง
 ใช้ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์และสื่อการสอน 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน
 ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่ม
 ทดลอง

แมคโคลแมน (Maccoleman. 1975 : 109) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์
 ระหว่างการใช้ชุดการสอน กิจกรรมกลุ่มในการสอนวิชาสังคมศึกษากับนักเรียนระดับ 9
 จำนวน 22 ห้องเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนเป็นห้องละ 3 กลุ่ม รวมทั้งหมด
 72 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มคำนึงถึงสติปัญญา อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติ
 ต่อโรงเรียนโดยทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดการสอน ร่วมกับการอภิปราย
 เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่ใช้ชุดการสอนเพียงอย่างเดียว
 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .01

ฟราเจียร์ (Frajler. 1975 : 2589) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนคือ
 ใช้ชุดการสอนอบรมครูในโปรแกรมการอบรมครูประถมศึกษาระดับ 1 เพื่อให้ครูนำความรู้จาก

การอบรมไปใช้สร้างชุดการสอนสำหรับสอนเด็กระดับ 1 ทำการทดลองกับครูจำนวน 66 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 26 คน และกลุ่มทดลอง 40 คน ผลการศึกษาพบว่าคะแนน 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 คือ ครูที่ได้รับการอบรม ด้วยชุดการสอนสามารถนำความรู้ไปใช้สร้างชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พิสุทธิ บุญเจริญ (พิสุทธิ บุญเจริญ 2522 : 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มของการสอนด้วยชุดการเรียน การสอนแบบสืบสวนสอบสวนกับการสอนตามปกติในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความคิด การประเมินค่าการนำไปใช้และการแก้ปัญหาของนักเรียน ที่เรียนจากชุดการเรียนการสอนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม (สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม 2523 : 34) ได้ศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เมทริกซ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้องค์ประกอบแบบหน่วยการเรียนการสอนกับการสอนปกติพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักเรียนที่เรียนจากหน่วยการเรียนการสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน ที่เรียนจากการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุดการแนะแนวอาชีพ

ปริญดา บุญศิลาเลิศ (ปริญดา บุญศิลาเลิศ 2520 : 45) ได้ทำการทดลอง ใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยชุดการแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุม ได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพ ด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้

รับการแนะแนวด้วยชุดแนะแนวอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญ และต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้วิธีบรรยายที่เคยได้รับอยู่อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วินดากรณ์ อังสุวรรณชาติ (วินดากรณ์ อังสุวรรณชาติ 2525 : 62) ได้ทำการทดลอง ใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว ด้วยชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพมีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมเสริมสร้างทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เมื่อกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดว่าโรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีกิจกรรมแนะแนวอย่างน้อย 1 คาบ ต่อสัปดาห์ ตลอดเวลาที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียน กิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้นจะต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้านของการแนะแนว คือ การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ การแนะแนวบุคลิกภาพ และการปรับทัศนคติ โดยเฉพาะด้านความประพฤติ (คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 : 15)

ผู้วิจัยเห็นว่า วิชากิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญมาก ในการวางแผนทางให้นักเรียนพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ จำเป็นที่ต้องรู้เข้าใจในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะรายละเอียดเกี่ยวกับงานอาชีพ วิชานี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้สำรวจและเข้าใจตนเองมากขึ้น ซึ่งตรงกับหลักสูตรของหลักสูตร ที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความสนใจและความถนัดของตนเอง

วิธีการในการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 12 ห้องเรียน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 19 ปี จำนวนทั้งหมด 600 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง กลุ่มละ 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชุดการแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ

การสร้างเครื่องมือ

1. ชุดการแนะแนวอาชีพ

ในการสอนวิชากิจกรรมแนะแนว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยการสร้างชุดการแนะแนวอาชีพขึ้นเอง เพื่อให้สำรวจความสนใจในอาชีพ โดยกระทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพและศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ทาง
การแนะแนวอาชีพ

2. ศึกษาคู่มือสอนกิจกรรมแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

3. ศึกษาหลักสูตรและคู่มือการปฏิบัติงานแนะแนว ตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กรมวิชาการ

4. ปรึกษานักเรียนและผู้ชำนาญทางด้านการแนะแนว

5. กำหนดขั้นและกิจกรรมย่อยที่ใช้สอนในชั่วโมงกิจกรรมแนะแนว
กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลาที่ใช้ วิธีการดำเนินกิจกรรม อุปกรณ์ การประเมินผล
ข้อเสนอแนะ และการนำไปใช้ โดยกำหนดหัวข้อเนื้อหา ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคต

2. ความสนใจในอาชีพ

3. การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

4. การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ

5. โลกกว้างทางอาชีพ

6. นำชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย
และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง นำมาหาเกณฑ์การประเมินคุณภาพของชุดการแนะแนว
อาชีพ (จะใช้สอนอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 60/60)

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ตรวจแบบฝึกหัดในแต่ละชุดการสอน และตรวจข้อสอบจากการทดสอบหลัง
จบบทเรียน นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

- E_1 : ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน
 $\sum X$: คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทาบแบบฝึกหัด
 N : จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 A : คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
 E_2 : ประสิทธิภาพของชุดการสอนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
 ของผู้เรียน
 $\sum F$: คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการสอนเมื่อจบบทเรียน
 B : คะแนนเต็มของการสอนเมื่อจบบทเรียน

เกณฑ์ที่วางการคือ $E_1 : E_2 = 60 : 60$ เกณฑ์ที่ใช้นี้เท่ากับ
 เกณฑ์มาตรฐานของกรมวิชาการ ซึ่งกำหนดไว้ว่านักเรียนต้องทำข้อสอบได้คะแนน
 ตั้งแต่ 60 % ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่าน ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงประสิทธิภาพของชุดการสอน

N	$\sum X$	A	E_1	N	$\sum F$	B	E_2
35	708	25	80.92	35	1452	50	82.97

จากตาราง 1 E_1 / E_2 เท่ากับ 80.92 / 82.97 สูงกว่าเกณฑ์ 60/60

7. นำชุดการแนะแนวอาชีพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับ

กลุ่มทดลอง

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ

2.1 ลักษณะและรูปแบบ เป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 70 ข้อ การสร้างแบบทดสอบได้กระทำตามเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ของชุดการแนะแนวอาชีพโดยศึกษาวิธีสร้างจากตำรา การวัดผลคือ เทคนิคการวัดผลของ ขวาล แพร์ทกุล และหลักการสร้างและวิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์

การให้คะแนนของแบบทดสอบ ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด หรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน

ข้อสอบชุดนี้จะใช้ทดสอบนักเรียนสองครั้งคือ ทดสอบก่อนการเรียน กิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อต้องการทราบความรู้พื้นฐานของนักเรียน และทดสอบหลังจากนักเรียนเรียนกิจกรรมแนะแนว ด้วยชุดการแนะแนวอาชีพจบแล้ว เพื่อต้องการทราบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอาชีพ

ตัวอย่างแบบทดสอบ

(๐) ปัจจุบันนี้ตลาดแรงงานขาดแคลนอาชีพใดมากที่สุด ?

(ก.) แพทย์

ข. วิศวกร

ค. นักบัญชี

ง. ครู

2.2 การทดลองเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพ

2.2.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียน
วัดราชาธิวาส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 100 คน เพื่อ
นามาหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อเลือกข้อของแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย
และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .80 จำนวน 50 ข้อ

2.2.2 การหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ระดับ
ความยาก (p) อยู่ระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r)
ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ตามเทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบ 27 เปอร์เซนต์ของ
จุง-เตห์-ฟาน (Chung-Teh-Fan) มีวิธีการดังนี้

2.2.2.1 นาคะแนนมาเรียงจากสูงไปหาต่ำ

2.2.2.2 หาจำนวน 27 % ของนักเรียน 100 คน ที่สอบได้
เท่ากับ 27 คน

2.2.2.3 นับข้อสอบของกลุ่มสูง 27 คน และข้อสอบของ
กลุ่มต่ำ 27 คน

2.2.2.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.2.2.5 หาเปอร์เซนต์ของจำนวนนักเรียนที่ทำถูกในแต่ละข้อ
ของกลุ่มสูง (P_H) และกลุ่มต่ำ (P_L)

2.2.2.6 นำค่า P_H และ P_L ไปเปิดหาค่าความยากง่าย (p)
และค่าอำนาจจำแนก (r) จากตารางวิเคราะห์ข้อสอบ 27 เปอร์เซนต์ ของ
จุง เต ฟาน (Chung-Teh-Fan)

2.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ
หาโดยใช้สูตรของ Kuder - Richardson (KR .21) ค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบมีค่า .88

2.2.4 ตรวจสอบ Content Validity ของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นยึดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอนเป็นหลัก จึงเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและได้นำข้อสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการแนะแนวและการวัดผลการศึกษาได้พิจารณาตรวจสอบทางด้านเนื้อหาและการสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การดำเนินการทดลอง

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยเรียกว่า Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design)

2. ลำดับขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการดำเนินการทดลอง ดังนี้

- 2.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากมวลประชากรแบบสุ่มอย่างง่าย
- 2.2 จัดกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
- 2.3 เพื่อวัดความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียน กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ
- 2.4 นำชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ แผนภูมิโลกกว้างทางอาชีพ แผ่นโปสเตอร์เกี่ยวกับเรื่องอาชีพและกิจกรรมกลุ่ม ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คาบ ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนแบบปกติที่ใช้สอนอยู่ในปัจจุบัน โดยใช้วิธีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ จะมีอุปกรณ์ประกอบบ้าง ในบางโอกาสเช่น แผ่นแผนภูมิ เป็นต้น โดยมีเนื้อหาเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง
- 2.5 หลังจากที่ยุติเรียนจบแล้วทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เรื่องอาชีพอีกครั้งหนึ่งทั้งสองกลุ่ม

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์
ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ F - distribution (ANCOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance)
ใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = ความแปรปรวนร่วม

MS_b = ค่าเฉลี่ยของผลต่างกำลังสองระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

$df_1 = k - 1$

$df_2 = N - k - 1$

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้ KR.21
ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson. 1939 : 30) คำนวณจากสูตร

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{nS^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยจากการสอบด้วยแบบ
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากการสอบด้วยแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
SS_x	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน Post - test
SS_y	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน Pre - test (ใช้เป็นตัวแปรร่วม)
SP	แทน	Sum Squares Products
ASS_x	แทน	Adjusted Sum of Squares ของคะแนน Post-test
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
MS'	แทน	Adjusted Mean Square ของคะแนนที่ปรับแล้ว
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ ก่อนและหลังการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S
สอบก่อน กลุ่มทดลอง	35	37.57	5.87
สอบหลัง		41.20	4.25
สอบก่อน กลุ่มควบคุม	35	37.34	16.23
สอบหลัง		39.26	9.19

จากตาราง 2 แสดงว่า ก่อนการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันมากนัก แต่หลังจากได้ชุดการแนะแนวอาชีพแล้วนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพแตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีแนวโน้มเพิ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนเรื่องอาชีพระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองหลังการใช้
ชุดการแนะแนวอาชีพ

Sources	SS _x	SS _y	SP	ASS _x	df	MS	F
Between	66.05	0.91	7.78	54.44	1	54.44	13.15**
Within	744.29	773.46	600.91	277.44	67	4.14	
Total	810.34	774.37	608.69	331.88			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $F(1,67) = 7.04$

จากตาราง 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพของนักเรียน
ที่ใช้การสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ใช้การสอนแบบปกติอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 7.04$)

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างชุดการแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนด้วยการสอนโดยชุดการแนะแนวอาชีพกับการสอนโดยวิธีปกติ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนเรื่องอาชีพจากกลุ่มที่ใช้การสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ สูงกว่ากลุ่มที่ใช้การสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 12 ห้องเรียน รวม 600 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 70 คน โดยใช้เป็นกลุ่มทดลอง 35 คน และกลุ่มควบคุม 35 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ชุดการแนะแนวอาชีพ

สร้างชุดการแนะแนวอาชีพ โดยยึดเนื้อหาตามจุดประสงค์เชิง
เรียนรู้โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพและศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ทาง
การแนะแนวอาชีพ
- 1.2 ศึกษาคู่มือสอนกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
- 1.3 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือการปฏิบัติงานแนะแนวตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กรมวิชาการ
- 1.4 ปฐกษัตริย์และดูฐานาณูทางค่านการแนะแนว
- 1.5 กำหนดชั้นและกิจกรรมย่อย โดยกำหนดหัวข้อเนื้อหา ดังนี้
 - 1.5.1 การตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคต
 - 1.5.2 ความสนใจในอาชีพ
 - 1.5.3 การปลูกฝังเจตคติที่มีต่ออาชีพ
 - 1.5.4 การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ
 - 1.5.5 โลกกว้างทางอาชีพ
- 1.6 นำชุดการแนะแนวอาชีพไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย ปรับปรุง
แก้ไขและนำมาศึกษาเกณฑ์การประเมินคุณภาพของชุดการแนะแนวอาชีพ ซึ่งมีค่า
เท่ากับ 80.92 / 82.97 (ดูตารางที่ 1)
- 1.7 นำชุดการแนะแนวอาชีพที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ

สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพโดยศึกษาเนื้อหา
วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ และวิธีสร้าง จากนั้นเขียนข้อทดสอบแล้วทำการวิเคราะห์
และปรับปรุงข้อทดสอบ โดยวิธีวิเคราะห์ความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบ โดยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพมีความยากง่ายตั้งแต่
.20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.88

การดำเนินการทดลอง

1. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพไปทดสอบกับกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม เพื่อวัดความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่จะเรียน
2. ดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มทดลองเรียนวิชากิจกรรมแนะแนวด้วยการสอน
โดยชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นประกอบด้วย แบบทดสอบ แผนภูมิโลกกว้างทางอาชีพ
แผนผังโครงข่าย กิจกรรมกลุ่ม และกลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีปกติ ใช้เวลาเรียน 10 คาบเท่ากัน
3. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
อีกครั้งหนึ่ง หลังจากการเรียนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพจบลง
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ชุกการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.92 / 82.97
2. คะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุกการแนะแนวอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการทดลองโดยการใช้ชุกการแนะแนวอาชีพปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุกการแนะแนวอาชีพกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ มีคะแนนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าชุกการแนะแนวอาชีพให้ผลในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตากรณ์ อังสุวรรณชาติ (จินตากรณ์ อังสุวรรณชาติ 2523 : 62) ได้ทำการทดลองใช้ชุกการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุกการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยชุกการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพมีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับของปริญดา บุญศิลาเลิศ (ปริญดา บุญศิลาเลิศ 2520 : 45) ได้ทำการทดลองใช้ชุกการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนพนมสารคาม "พนมอกุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนวอาชีพโดยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอย่างมีนัยสำคัญและต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้วิธีบรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01' สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บราวน์เลย์ (Brawley. 1975 : 4280) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพการใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสม เรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียนช้าโดยให้กลุ่มทดลองใช้ชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์และสื่อการสอน 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของฟราเซียร์ (Frazier. 1975 : 2589) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนอบรมครูในโปรแกรมการอบรมครูประถมศึกษาระดับ 1 เพื่อให้ครูนำความรู้จากการอบรมไปใช้สร้างชุดการสอนสำหรับสอนเด็กระดับ 1 ทำการทดลองกับครูจำนวน 66 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 26 คน และกลุ่มทดลอง 40 คน ผลการศึกษาพบว่าคะแนน 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม (สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม 2523 : 34) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเมทริกซ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบหน่วยการเรียนรู้ การสอนกับการสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหน่วยการเรียนรู้การสอนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ชุดการแนะแนวอาชีพมีประสิทธิภาพหนึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการเลือกเนื้อหาในการสร้างชุดการแนะแนวอาชีพซึ่งผู้วิจัยได้ยึดหลักความสนใจในค่านิยมตามขั้นพัฒนาการค่านิยมของเด็กในช่วงแต่ละวัยตามที่ซูเปอร์ (Super, อ้างอิงมาจากวัชรินทร์ ทรัพย์มัย 2523 : 31) ได้สรุปไว้ดังนี้ว่าเด็กในระยะวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งอยู่ในช่วงอายุประมาณ 14 - 18 ปี พัฒนาการค่านิยมอยู่ขั้นของการก่อตัวของความสนใจในอาชีพ (Crystallizing a Vocational Preference) เนื้อหาของชุดการแนะแนวอาชีพจึงมีลักษณะเปิดกว้างเพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับข้อมูลทางอาชีพอย่างกว้างขวาง นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ดำเนินการตามวิธีวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) ทุกขั้นตอน เมื่อได้วางแผนการแนะแนวอาชีพและสร้างกิจกรรมในชุดต่าง ๆ ตามลำดับ เนื้อหาภายในขอบเขตที่กำหนดไว้แล้วก็นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นรายกลุ่มย่อยและประเมินผลการแนะแนวเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องทุกครั้งแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ และชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นประกอบด้วยเนื้อหาที่ได้เลือกสรรมาโดยอาศัยหลักเกณฑ์จากผลงานการวิจัยและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ซูเปอร์ ฮอฟพอค เป็นต้น

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นสิ่งที่ทำให้ชุดการแนะแนวอาชีพซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและได้ผลสอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. เนื่องจากขณะนี้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ให้ความสำคัญต่อการแนะแนวมากขึ้นแต่เทคนิคและกลวิธีที่จะใช้ในช่วงกิจกรรมแนะแนวยังขาดความเข้าใจที่พอ ถ้าจะจัดการแนะแนวอาชีพเข้าไปในช่วงกิจกรรมแนะแนวย่อมมีหลักเกณฑ์จะได้ประโยชน์ยิ่ง

2. เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ในบางครั้งกิจกรรมที่เสนอแนะไม่เหมาะสมกับเวลา ในการดำเนินการควรยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับเวลาโดยเฉพาะการเลือกกิจกรรมที่จะใช้ในการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่จะทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรหาวิธีการอื่น ๆ อุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องมือ ใหม่ๆ มาใช้เพิ่มเติม โดยพิจารณาถึงความเหมาะสม เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในการแนะแนวอาชีพมากขึ้น

2. ชุดการแนะแนวอาชีพที่สร้างขึ้นเป็นเรื่องอาชีพ ควรจะมีการสร้างชุดแนะแนว ที่เน้นในเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพในทุก ๆ ด้าน และในด้านการแนะแนวการศึกษาเพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาทุกด้าน

បទពិសោធន៍

บรรณานุกรม

- เกศินี โชติกเสถียร การใช้เทคโนโลยีทางการสอนในห้องเรียน เอกสารประกอบการสอน
เทคโนโลยี.320 กรุงเทพฯ ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 248 หน้า
- คมเพชร ฉัตรสุภากุล การบรรยายเรื่องทฤษฎีการเลือกอาชีพ ภาควิชาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 15 หน้า
- _____ บริการสนเทศ ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 232 หน้า
- จินตภรณ์ อังสุวรรณชาติ การทดลองในชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ปรินญานพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 186 หน้า อักสาเนา
- ฉรติ ไทยอุทิศ การศึกษาลของการเพิ่มความสนใจในอาชีพพนักงานในสำนักงานโดยการใช้
สไลด์อาชีพ ปรินญานพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,
94 หน้า อักสาเนา
- เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โอเดียนสโตร์ 2522,
206 หน้า
- ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2517, 434 หน้า
- ฐิทธิพร อ่อนโคกสูง การบอิตชุดการสอนระดับประถมศึกษา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้น ป.3 เรื่องเสียง ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน. 2524, 105 หน้า
- นิยม จันทรวีรุฑ "สรุปการอภิปรายเรื่องเขาวงกตกับโลกของงาน" แนะแนว 10(42)

บังอร ภูภิรมย์ขวัญ สถิติประยุกต์ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2523, 200 หน้า

ปริญญา บุญศิลาเลิศ การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา ปรินิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 48 หน้า อักษรนำ

เปื้อง กุฑม การสำรวจบทเรียนสำเร็จรูป เอกสารอักษรนำ 2515, 131 หน้า

เปื้อง จินดา การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือ ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 144 หน้า อักษรนำ

พิสุทธิ บุญเจริญ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา
เป็นกลุ่มของการสอนด้วยชุดการเรียนการสอนแบบสืบสวนสอบสวนกับการสอนตามปกติ

ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2522, 326 หน้า อักษรนำ

รอง เจริญศิริ "บริการแนะแนวอาชีพของกรมแรงงาน" วารสารแนะแนว ตุลาคม 2516

มกราคม 2517 หน้า 59

ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและวิจัย
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2524, 286 หน้า

วชิรญา บัวศรี "คำบรรยายเรื่องอาชีพศึกษา" ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519

วิชาการ, กรม ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ คู่มือการปฏิบัติงานแนะแนวตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ชุดที่ 3 โลกกว้างทางการศึกษา 2523, 373 หน้า

วัชร ทรัพย์มี ความรู้อย่างดีเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในโรงเรียน ไทยวัฒนาพานิช

2522, 354 หน้า

ศึกษานิเทศการ, กระทรวง กรมวิชาการ กองวิจัยการศึกษา คู่มือแบบตรวจสอบ
ความสนใจในอาชีพ ม.ป.พ., 28 หน้า

ศึกษานิเทศการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 รุ่งศิลป์การพิมพ์ 2524, 103 หน้า

สวัสดิ์ เรืองฉาย "ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3" วารสารแนะแนว กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2519, หน้า 61 - 85

สาโรช บัวศรี การวางแผนการศึกษา กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษานิเทศการ
2512, 243 หน้า

สุภาลักษณ์ พงษ์สุธรรม การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
เรื่องเมตริกซ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนแบบหน่วยการเรียนรู้
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 194 หน้า
อัครสำเนา

เสถียร ศรีรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน
ชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรกว้าง จังหวัดสงขลา ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 143 หน้า อัครสำเนา

อมร ทองประกิจรุ การศึกษาผลของการเพิ่มความสนใจในอาชีพทางจักรกล โดยใช้
การใช้สไลด์อาชีพ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 86 หน้า อัครสำเนา

อ่ำไผ่ จิตต์วัณณะ การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความต้องการในการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้น ม.ศ.1 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 91 หน้า อัครสำเนา

- Brawley, Oletha Daniels. "A Study to Evaluate the Effects of Using Multimedia Instructional Modules to Teach Time Telling to Retarded Learners", Dissertation Abstracts. 35(7) 4280-A, January, 1975.
- Brewer, J.M. History of Vocational Guidance. New York Harper, 1942 Cochran, John R., S Weis David M., "An Evaluation of Two Career Exploration Programs in 1970 - 1971", Educational Resources Information Center, 9(6) . 40 June, 1973.
- Dobbins, Lay Handerson. "Education and Occupational Aspiration and Expectation of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes", Dissertation Abstracts. 29(2) 2958 March 1968.
- Erdman, Robert Lec. "Vocational Choices of Adolescent Mentally Retarded Boys", Dissertation Abstracts. 5 26093 - 26103, November, 1967.
- Fan - Chung - Tch. Item Analysis Tables. New Jersey, Princeton, Education Testing Services, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, Mc Graw - Hill Book Company, Inc., 1963. 244 p.
- Frazier, Jenice Gregory. "Effect of Systematic Inservice Training Model on Teaching Performance and Skill of a Group of First Grade Teacher", Dissertation Abstract International. 36(5) : 2589-A, 1975.
- Ginzberg, Eli. "Occupational Choices", An Approach to a General Theory. Columbia University Press, New York, 1951.
- Greenleaf, Walter J. Occupations and Careers. McGraw - Hill Book Company, New York, 1955. 78 p.
- Holland, John L. The Psychology of Vocational Choice. New York, Blaisdell Publishing Company, 1966. 438 p.
- Hoppeck, R. Occupational Information. McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, 1967. 598 p.
- Maccoleman, James Westey. "Relationship Between the Use of Instruction Media Package, Group Activities and The Preferences of Student toward the School Study Course", Dissertation Abstracts. 36(1) . 109-A, July, 1975.

- Marvin Powell. The Psychology of Adolescence. New York, The Bobbs Merrill Company, 1963. 478 p.
- McQueen, Lila Jenne. "Som Cognitive Bases of Vocational Choices", Dissertation Abstracts. 5 . 2609-B - 2610-B, November, 1957.
- Persone, Phillip, A. "A Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls", A Personnel and Guidance Journal. 44 + 254 - 257, November, 1965.
- Super, Donald E. The Psychology of Careers . An Introduction to Vocational Development. New York Harper and Brothers, 1957. 243 p.
- Tanzer, Walter L. "Vocational Choices and Personality . A Study of Vocational Field and Vocational Aspiration Level", Dissertation Abstracts. 1957.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ

จงวงกลมล้อมรอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ก่อนที่จะเรียนสำเร็จชั้น ม.6
นักเรียนควรวางแผนในเรื่องใด
ก. การมีครอบครัว
ข. อยุ่บานเฉย ๆ
ค. การท่องเที่ยวหรือการพักผ่อน
ง. การวางแผนศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ
2. คุณสมบัติใดที่จำเป็นมากที่สุดในการประกอบอาชีพ
ก. เพศ
ข. วัย
ค. ความสนใจ
ง. ความสามารถ
3. การตั้งเป้าหมายอาชีพ น่าจะคำนึงถึง
ก. ชนิดของอาชีพ
ข. ผู้ร่วมงาน
ค. สถานที่ประกอบการ
ง. ระยะเวลาที่จะทำ
4. การที่จะเลือกประกอบอาชีพ
ควรพิจารณาจากสิ่งใด
ก. ความมุ่งหวังของพ่อแม่
ข. คำบอกกล่าวครูแนะแนว
ค. การชักชวนของเพื่อน
ง. ความต้องการของตลาดแรงงาน
5. การประกอบอาชีพออกแบบเครื่องแต่งกาย
ควรมีความสนใจด้านใด
ก. งานภายในบ้าน
ข. การลอกเลียนแบบ
ค. การสังคมกับคนอื่น
ง. งานสร้างสรรค์
6. ถ้านักเรียนมีความถนัดทางช่างอุตสาหกรรม
ควรเลือกประกอบอาชีพใด
ก. ช่างกลโรงงาน
ข. ช่างแก๊วเครื่องยนต์
ค. ช่างไม้
ง. ช่างซ่อมนาฬิกา
7. แรงจูงใจใดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
ในปัจจุบันมากที่สุด
ก. ความต้องการของพ่อแม่
ข. รายได้ที่ได้รับ
ค. ตำแหน่งทางสังคม
ง. ความสนใจของตนเอง
8. ในชีวิตการทำงานเราต้องเรียนรู้จากสิ่งใด
ก. คำสั่งสอนของครู
ข. คำสั่งของบิดามารดา
ค. คาราวีเรียน
ง. ประสบการณ์

9. ถ้านักเรียนมีความถนัดทางภาษา
หรือการพูด ควรประกอบอาชีพใด
ก. นักวิทยาศาสตร์
ข. ช่างแกะเครื่องยนต์
ค. หนายความ
ง. แพทย์
10. บุคคลที่มีลักษณะชอบช่วยเหลือคน
เห็นใจผู้ตกทุกข์ได้ยาก มีความเสียสละ
นักเรียนควรประกอบอาชีพอะไร
ก. นักสังคมสงเคราะห์
ข. หนายความ
ค. นักบัญชี
ง. นักวิทยาศาสตร์
11. บุคคลที่มีความสนใจในการแต่งตัว
แต่งหน้า ควรเลือกเรียนทางด้านใด
ก. ช่างเสริมสวย
ข. นักประชาสัมพันธ์
ค. ครู
ง. มัคคุเทศก์
12. เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่สิ่งใดที่คนเรา
จะต้องปฏิบัติเหมือนกันหมด
ก. มีครอบครัว
ข. ประกอบอาชีพ
ค. เดินทางท่องเที่ยว
ง. ไม่ประกอบอาชีพ
13. ถ้านักเรียนต้องการรายละเอียด
เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ สามารถศึกษา
ได้จากหนังสือใด
ก. นิตยสาร
ข. หนังสือเรียน
ค. จุลสารอาชีพ
ง. หนังสือพิมพ์
14. นักเรียนควรเลือกเรียนวิชาชีพ
ให้ตรงกับอะไรมากที่สุด
ก. ความถนัด
ข. ความสนใจ
ค. ความสามารถ
ง. บุคลิกลักษณะ
15. การสำรวจอาชีพในท้องถิ่นจะทำให้เกิด
ก. การปลูกฝังและส่งเสริมการฝึกฝน
อาชีพในชุมชน
ข. ได้รู้จักเพื่อนบ้าน
ค. ได้เดินทางไปในท้องถิ่นไกลบ้าน
ง. ได้ไปท่องเที่ยวในถิ่นกันดาร
16. สภาพเศรษฐกิจของประเทศที่เป็น
แบบเกษตรกรรมควรเลือกอาชีพใด
ก. ทานา
ข. ทำโรงงานทอผ้า
ค. ทำค้าขาย
ง. ทำอุตสาหกรรม

17. อาชีพใดเป็นอาชีพอิสระ

- ก. ทหาร
- ข. เลี้ยงหมู
- ค. ครู
- ง. หมอ

18. ถ้าอาชีพเพื่อนบ้านของนักเรียนส่วนใหญ่
ทำสวนผลไม้ นักเรียนควรทำอาชีพใด

- ก. เลี้ยงปลา
- ข. หานา
- ค. ขับเรือหางยาว
- ง. ทำอุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง

19. เมื่อจะเลือกอาชีพใดควรมีการสำรวจ
อาชีพเสียก่อนเพื่อป้องกันสิ่งใด

- ก. ความไม่พอใจของพ่อแม่
- ข. ความไม่พอใจของนายจ้าง
- ค. ความไม่พอใจของเพื่อนร่วมงาน
- ง. การเปลี่ยนงานบ่อย

20. ความสำเร็จในชีวิตการงานนั้นขึ้นอยู่กับ
กับสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. ความถนัด
- ข. ความรู้ที่มีอยู่
- ค. การช่วยเหลือผู้อื่น
- ง. ความขยันหมั่นเพียร

21. อาชีพที่ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยนายจ้าง
แต่ต้องพึ่งพาตัวเอง คืออาชีพใด

- ก. ค้าขาย
- ข. เลขาณูการ
- ค. พนักงานขับรถ

22. พยาบาล
ผู้ที่ทำงานในหอสมุด เรียกว่า

- ก. บรรณารักษ์
- ข. นักอนุรักษ์
- ค. พนักงานเดินหนังสือ
- ง. พนักงานตรวจหนังสือ

23. ชีวิตการทำงานมีสิ่งที่จะต้องทำทุกอย่าง
ด้วยตนเองมากที่สุดคือ

- ก. บังคับตัวเอง
- ข. ปกครองตัวเอง
- ค. ตัดสินใจด้วยตัวเอง
- ง. ความใจตัวเอง

24. งานอาชีพบางอย่างมีสวัสดิการให้แก่
พนักงาน สวัสดิการนั้นคืออะไร

- ก. เงินเดือน
- ข. ค่ารักษาพยาบาล
- ค. เลื่อนขั้น
- ง. เลื่อนตำแหน่ง

25. ชีวิตการทำงานต่างกับชีวิตการเรียน
ในข้อใด
ก. ทำผิดบกพร่องจะถูกตำหนิ
ข. ต้องรับผิดชอบมากขึ้น
ค. มีรายได้
ง. ถูกทุกข้อ
26. อาชีพที่ต้องอาศัยความอดทน เสียสละ
ต้องดูแลรักษาคนเจ็บ คือ
ก. นักสังคมสงเคราะห์
ข. ตำรวจ
ค. แพทย์
ง. ทหาร
27. การประกอบอาชีพโดยที่นักเรียนไม่มีความถนัด ผลที่ตามมาเป็นอย่างไร
ก. เสียชื่อเสียง
ข. ได้เงินเดือนน้อย
ค. ทำงานได้ไม่เต็มที่
ง. เบื่องานน้อย
28. ถ้านักเรียนเลือกเรียนสายพลศึกษา
ในระดับ ปวช. (3 ปี) เมื่อจบแล้ว
ควรเลือกประกอบอาชีพใดจึงจะเหมาะสม
กับความรู้ความสามารถ
ก. ครู
ข. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
ค. พนักงานพิมพ์ดีด
ง. ช่างซ่อมวิทยุ - โทรทัศน์
29. แรงจูงใจเรื่องใดที่มีอิทธิพลต่อ
การเลือกอาชีพมากที่สุดในปัจจุบัน
ก. ความต้องการของพ่อแม่
ข. ค่าแห่งทางสังคม
ค. รายได้
ง. การยอมรับ
30. การได้ไปเยี่ยมชมสถานประกอบการ
ช่วยส่งเสริมในด้านใด
ก. มีประสบการณ์ตรงในโลกของ
งานอาชีพ
ข. รู้ถึงการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง
ค. ได้มีโอกาสสังเกตการทำงานใน
การปฏิบัติการในสถานประกอบการ
ง. รับทราบความเป็นอยู่และฐานะของ
ผู้ประกอบการ
31. นักเรียนมีความถนัดทางด้านออกแบบ
อาคารและสิ่งก่อสร้าง ควรเรียนทางด้าน
ก. วิศวกร
ข. จิตรกร
ค. วิจิตรศิลป์
ง. สถาปนิก

32. บุคคลที่จะประกอบอาชีพแต่ละอาชีพ
อย่างมีคุณภาพที่แท้จริงนั้น หมายถึง
ความว่าบุคคลจะต้องมี

- ก. ความเข้าใจ
- ข. ความต้องการในงานอาชีพ
- ค. ความถนัดหรือทักษะ
- ง. ความสนใจ

33. ปัญหาใดที่พบจากการสำรวจจำนวนผู้
ที่สำเร็จการศึกษาออกมาเพื่อ
ประกอบอาชีพ

- ก. ประกอบอาชีพได้ตรงที่เรียนมา
- ข. การว่างงาน
- ค. การขาดแคลนแรงงาน
- ง. การทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

34. งานฝ่ายใดของโรงเรียนที่จะช่วยแก้ปัญหา
ด้านการเรียน ส่วนตัวและอาชีพของ
นักเรียน

- ก. ฝ่ายการปกครอง
- ข. ฝ่ายวิชาการ
- ค. ฝ่ายแนะแนว
- ง. ฝ่ายกิจกรรม

35. คำว่าโลกของงาน ครอบคลุม

ความหมายในข้อใดมากที่สุด

ก. ชื่อของอาชีพทุกชนิด ลักษณะ
ของงาน ความก้าวหน้าใน
งานอาชีพ

ข. สถาบันที่ผลิตงานอาชีพนั้น ๆ

ค. อัตราเงินเดือนของงานอาชีพ
แต่ละชนิด

ง. คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพ

36. สู่ภาที่มีความถนัดด้านภาษาและเลือกเรียน
ด้านศิลปศาสตร์ มีความสนใจในการ
พบปะผู้คนสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้
และอธิบายเก่ง สู่ภาควรเลือกอาชีพใด
จึงตรงกับความถนัดของสู่ภาคมามากที่สุด

ก. นักจิตวิทยา

ข. แพทย์

ค. ครู - อาจารย์

ง. นักสังคมสงเคราะห์

37. กลุ่มอาชีพเสมียน ใ้แก่

ก. เลขานุการ

ข. พนักงานชวเลข

ค. พนักงาน Jennings

ง. พนักงานขาย

38. อาชีพใดไม่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพหัตถกรรม
- ช่างแกะสลัก
 - ช่างปั้น
 - ช่างไม้เฟอร์นิเจอร์
 - ช่างไฟฟ้า
39. อาชีพใดไม่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพช่างเครื่องยนต์กลไก
- ช่างเขียนแบบเครื่องมือกล
 - ช่างซ่อมเครื่องพิมพ์ดีด
 - ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์
 - การซ่อมเครื่องคิดเลข
40. ข้อใดที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้คนเราหางานทำ
- เพื่อความมั่นคงของชีวิต
 - เพื่อให้คนอื่นยอมรับ
 - เพื่อสนองความต้องการทางงานปัจจัย
 - เพื่อความมีชื่อเสียง
41. อาชีพใดที่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพช่างก่อสร้าง
- ช่างโลหะ
 - ช่างคัลเหล็ก-โครงสร้าง
 - ช่างกลึง
 - ช่างเชื่อม
42. อาชีพใดที่จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพช่างโลหะ
- ช่างบัดกรี
 - ช่างไม้ก่อสร้าง
 - ช่างเขียนแบบก่อสร้าง
 - ช่างก่ออิฐ-ฉาบปูน
43. งานทางด้านใดที่ไม่ใช่งานทางด้านคานวณ
- งานพัสดุ
 - งานบัญชีร้านค้า
 - งานธนาคาร
 - งานวิศวกรรม
44. งานทางด้านใดที่ไม่ใช่งานด้านจักรกล
- งานช่างกล
 - ช่างแกนฟ้าฟ้า
 - วิศวกรรมต่าง ๆ
 - งานเกี่ยวกับการบิน
45. งานด้านใดที่ไม่ใช่งานชักชวนโฆษณา
- นักแสดง
 - นักการเมือง
 - ผู้ประกาศทางวิทยุและทีวี
 - งานธนาคาร

46. งานด้านใดที่ไม่ใช่งานเกี่ยวกับ
วิทยาศาสตร์

- ก. นักเคมี
- ข. พยาบาล
- ค. นักบัญชี
- ง. นักวิศวกรรม

47. งานด้านใดที่ไม่ใช่งานบริการสังคม

- ก. นักสังคมสงเคราะห์
- ข. นักจิตวิทยา
- ค. ครู
- ง. หน่วยงาน

48. ราศี เป็นคนหนึ่งที่ชอบทำงานร่วมกับ
ผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์
เข้ากับทุกคน ราศี ควรประกอบ
อาชีพอะไร

- ก. นักสังคมสงเคราะห์
- ข. หน่วยงาน
- ค. แพทย์
- ง. ผู้พิพากษา

49. บุคคลที่ชอบทำงานเกี่ยวกับตัวเลข
และการนับจำนวนพอใจที่คล้อยตาม
หรือเชื่อฟังบุคคลอื่น มีความสามารถ
ในการควบคุมการทำงานของเครื่อง
จักรทางธุรกิจควรประกอบอาชีพอะไร

- ก. สมุหบัญชี
- ข. พนักงานธนาคาร
- ค. เลขานุการ
- ง. พนักงานพิมพ์ดีด

50. ถ้านักเรียนอยากรู้รายละเอียดข้อสรุป
เกี่ยวกับแหล่งอาชีพ นักเรียนควร
ไปดูได้ที่ใด

- ก. ห้องแนะแนว
- ข. ห้องธุรการ
- ค. ห้องสมุด
- ง. ห้องวิชาการ

ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ม.6

จุดประสงค์ทั่วไป

ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ จะช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจตนเอง
สำรวจตนเอง ทางด้าน ความถนัด ความสนใจ ค่านิยม ช่วยให้นักเรียนได้รับ
ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อช่วยในการพิจารณาและตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจตนเองตามความสามารถ ความถนัด
ความสนใจ ค่านิยม บุคลิกภาพ รวมถึงตลาดแรงงานและอาชีพและโลกของงาน
2. ช่วยให้นักตัดสินใจเลือกได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่ตนเองสนใจได้ตามความสามารถและ
ความถนัด
2. นักเรียนสามารถวางแผนและเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต
3. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของอาชีพได้เหมาะสมกับตน

กิจกรรมที่ 1
การตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคต
ใช้เวลา 2 คาบ

จุดมุ่งหมายทั่วไป ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต การตั้งเป้าหมายอาชีพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้ตามความสามารถ ความสนใจของตน
2. นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่ตนสนใจได้อย่างน้อย 3 อาชีพ

ความกิจกรรมย่อย

1. การที่บุคคลจะมีความก้าวหน้าในงานอาชีพ จำเป็นต้องตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคตเสียก่อน
2. การตั้งเป้าหมายอาชีพ ต้องคำนึงถึงความถนัด ความสนใจ ความสามารถที่ตนเองมีอยู่

เนื้อหา การสำรวจตนเองทางด้าน

- กิจกรรม
- ความสามารถ
- อาชีพ
- การประเมินผลความสามารถของตนเอง

1. แบบทดสอบ S.D.S. (Self Directed Search)
2. รายชื่ออาชีพตามรหัสของ ฮอลแลนด์ แปลโดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครู กล่าวถึงความหมายของการตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคตว่ามีความสำคัญอย่างไร อธิบายถึงการตั้งเป้าหมายในอาชีพ ควรคำนึงถึงคจามสนใจ ความสามารถของตนเอง
2. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบสำรวจตนเองทางค่าน กิจกรรรม ความสามารถ อาชีพ และการประเมินผลความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบค่านอาชีพของ จอห์น ฮอลแลนด์ (John Holland) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ตอบที่ยังไม่แน่ใจในการเลือกอาชีพได้เข้าใจแนวทางและเห็นทิศทางของการเลือกอาชีพที่ตนมีความสนใจและความถนัดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ครูชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับรายชื่ออาชีพตามรหัสของฮอลแลนด์

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูแจกแบบทดสอบ S.D.S. ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด พร้อมทั้งอธิบายวิธีการทำให้นักเรียนเข้าใจ
2. หลังจากทำแบบทดสอบเสร็จให้นักเรียนตรวจให้คะแนนของตนเอง โดยการนับจำนวนครั้งที่ท่านตอบว่าชอบของแต่ละหมวดลงในตารางที่กำหนดให้
3. รวมจำนวนคะแนนที่ได้ทั้งหมดเพื่อหารหัสอาชีพของนักเรียน
4. แปลรหัสอาชีพของนักเรียนแต่ละคน

การประเมินผล

1. จากการซักถามดูว่านักเรียนเข้าใจในรหัสอาชีพของตนมากน้อยเพียงใด และดูว่านักเรียนสามารถที่จะประเมินผลตนเองได้หรือไม่ รหัสที่ได้ตรงกับความสามารถของนักเรียนเพียงใด
2. จากแบบฝึกหัดท้ายบท

แบบฝึกหัด

จงเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. ตัวอักษร C มาจากคำย่อของกลุ่มอาชีพ
2. รหัสอาชีพ หมายถึง
3. กลุ่ม Artistic ใช้คำย่อว่าอะไร
4. ในการเลือกอาชีพต้องคำนึงถึง
5. อาชีพประเภท Social ได้แก่

The Self - Directed Search

คู่มือสำหรับวางแผนเพื่อการศึกษาและอาชีพ

โดย John L.Holland

แบบทดสอบนี้พัฒนามาจากแบบทดสอบ เอส ดี เอส (Self Directed Search) ซึ่งเป็นแบบทดสอบด้านอาชีพของจอห์น ฮอลแลนด์ (John Holland) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ตอบที่ยังไม่แน่ใจในการเลือกอาชีพ ได้เข้าใจแนวทางและเห็นทิศทางของการเลือกอาชีพที่ตนมีความสนใจและความถนัดใจชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบทดสอบนี้มีลักษณะง่าย ไม่ซับซ้อนเกินไป ผู้ตอบแบบทดสอบนี้สามารถแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามหากไปแน่ใจอาจขอความช่วยเหลือจากนักแนะแนวอาชีพที่มีความรู้ความชำนาญก็ได้

ข้อแนะนำในการทำแบบสำรวจนี้ก็คือ โปรดอย่ารีบทำ จงใช้เวลาพิจารณาตามที่ท่านต้องการแล้วท่านจะได้ผลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และถ้าท่านคิดว่าการสำรวจตนเอง เป็นสิ่งที่สนุกก็ช่วยให้ท่านทำแบบทดสอบนี้ด้วยความรู้สึกเพลิดเพลินโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่ายแต่ประการใด ผลที่ได้ย่อมมีคุณค่าแก่ตัวท่านเป็นอันมาก

แบบทดสอบนี้มี 5 หมวดใหญ่ ๆ คือ หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ และหมวดอาชีพอีก 2 หมวด เกี่ยวกับการประเมินผลความสามารถของตัวท่านเอง

ชื่อ.....ชื่อสกุล.....

อายุ..... เพศ.....

วันที่.....

ครูแนะแนว.....

อาชีพในความฝัน

1. จงเขียนถึงอาชีพที่ท่านเคยใฝ่ฝันว่าอยากจะเป็น อาชีพดังกล่าวอาจเป็น

อาชีพที่ท่านรักชอบเอง หรือเกิดจากการได้พูดคุยกับผู้อื่นได้ พยายามนึกถึงความชอบของท่าน ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน และให้เขียนลงในบรรทัดสุดท้าย (ข้อ 8) ถึงอาชีพในอดีตสมัยที่ท่านยังเป็นเด็กว่าเคยอยากเป็นอะไรบ้าง บรรทัดที่เหนือขึ้นมาเป็นอาชีพที่ท่านมีการเปลี่ยนแปลงในการเลือกจนถึงบรรทัดแรก (ข้อ 1) จะเป็นอาชีพที่ท่านตั้งใจจะเป็นในปัจจุบัน สมมุติว่าสมัยเด็กอยากเป็นพยาบาล ก็ให้ใส่พยาบาลเป็นอันดับ 8 ต่อมาโตขึ้นก็อยากเป็นครู นักสังคมสงเคราะห์ อาจารย์ นักแนะแนว ก็ให้ใส่ครูหมายเลข 7 นักสังคมสงเคราะห์ หมายเลข 6 อาจารย์ หมายเลข 5 นักแนะแนว หมายเลข 4 เป็นต้น

อาชีพ

รหัส

1. _____	☐	☐	☐
2. _____	☐	☐	☐
3. _____	☐	☒	☐
4. _____	☐	☐	☐
5. _____	☐	☐	☐
6. _____	☐	☐	☐
7. _____	☐	☐	☐
8. _____	☐	☐	☐

2. หลังจากท่านเขียนอาชีพในผังลงไปแล้ว ขอให้ใช้หนังสือรหัสอาชีพของ สอดแทนด์ คนหารหัสสามตัว ของอาชีพที่ท่านเลือกเหล่านั้น การคนหารหัสอาชีพจะทำให้ท่าน ค้นพบอาชีพเพิ่มเติมอีกมากมาย การค้นหาไม่ควรนานเกิน 15 นาที

ถ้าเมื่อใดที่ท่านไม่สามารถพบรหัสของอาชีพในผังของท่านจากสมุดรหัส ให้ใช้อาชีพ ที่มีในสมุดรหัสที่คล้ายกับอาชีพในผังที่ท่านเลือก

หมวดที่ 1

กิจกรรม ขอให้ท่านระบายสีในช่อง "ชอบ" สำหรับกิจกรรมที่ท่าน ชอบทำ และของ "ไม่ชอบ" ในกิจกรรมที่ท่าน ไม่ชอบ หรือรู้สึกเฉย ๆ ต่อไปนี้

R	ชอบ	ไม่ชอบ
1. แกะเครื่องไฟฟ้า	☐	☐
2. แกะเครื่องยนต์	☐	☐
3. แกะเครื่องจักรกลต่าง ๆ	☐	☐
4. สร้างสิ่งต่าง ๆ ด้วยไม้	☐	☐
5. ขับรถบรรทุก รถแทรกเตอร์	☐	☐
6. ใช้วัตถุโลหะหรือทำงานเกี่ยวกับโลหะ ใช้เครื่องมือแกะสลัก โลหะหรือเครื่องมือที่เป็นเครื่องจักร	☐	☐
7. แกะซ่อมรถจักรยานยนต์	☐	☐
8. เรียนวิชาประเภทแกะซ่อม	☐	☐
9. เรียนวิชาช่างไม้	☐	☐
10. เรียนช่างเครื่องยนต์	☐	☐
11. เรียนวิชาเครื่องจักรกล ช่างเครื่องยนต์	☐	☐

จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด ☐

I	ชอบ	ไม่ชอบ
1. อ่านหนังสือวารสารทางวิทยาศาสตร์	☐	☐
2. ทำงานในห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง	☐	☐
3. ทำงานในโครงการด้านวิทยาศาสตร์	☐	☐
4. สร้างจรวดทดลอง	☐	☐
5. ทำงานกับอุปกรณ์ทางเคมี	☐	☐
6. อ่านเรื่องความรู้ที่น่าสนใจ	☐	☐
7. แกะปัญหาทางคณิตศาสตร์ ปัญหาอักษรไขว้ ฯลฯ	☐	☐
8. เรียนวิชาฟิสิกส์	☐	☐

	ชอบ	ไม่ชอบ
9. เรียนวิชาเคมี	☐	☐
10. เรียนวิชาเรขาคณิต	☐	☐
11. เรียนวิชาทางชีววิทยา	☐	☐
จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด		☐

A	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ร่าง วาด ระบาย	☐	☐
2. กุหลาบ	☐	☐
3. ออกแบบเครื่องเฟอร์นิเจอร์ อาคาร	☐	☐
4. เล่นในวงดนตรี หรือวงดุริยางค์	☐	☐
5. ชอมดนตรี	☐	☐
6. ไปฟังดนตรีหรือคอนเสิร์ต	☐	☐
7. อ่านนวนิยายที่นิยมแพร่หลาย	☐	☐
8. วาดรูปเหมือน	☐	☐
9. อ่านบทละคร	☐	☐
10. อ่านหรือแต่งโคลง กลอน	☐	☐
11. เรียนวิชาศิลปะ	☐	☐
จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด		☐

S	ชอบ	ไม่ชอบ
1. เขียนจดหมายถึงเพื่อน	☐	☐
2. เข้าร่วมทำบุญและฟังเทศน์ หรือพิธีทางศาสนา	☐	☐
3. เป็นสมาชิกขององค์กร หรือสโมสรทางสังคม	☐	☐

	ชอบ	ไม่ชอบ
4. ช่วยคนมีปัญหาทางจิตใจ	☐	☐
6. ดูแลเด็ก ๆ	☐	☐
6. ไปงานปาร์ตี้หรืองานสังสรรค์ งานเลี้ยงสังสรรค์	☐	☐
7. เต้นรำ	☐	☐
8. ขอบอ่านหนังสือจิตวิทยา	☐	☐
9. เข้าร่วมประชุมทางวิชาการ	☐	☐
10. ไปดูการแข่งขันกีฬา	☐	☐
11. รู้จักเพื่อนใหม่	☐	☐
จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด	☐	

๕	ชอบ	ไม่ชอบ
1. โนมน้าวจิตใจผู้อื่น	☐	☐
2. ชายชอง	☐	☐
3. อภิปรายเรื่องการเมือง	☐	☐
4. จัดการธุรกิจส่วนตัว	☐	☐
5. เข้าร่วมการประชุม	☐	☐
6. แสดงปาฐกถา การอภิปราย	☐	☐
7. ทำงานมีตำแหน่งในกลุ่มหรือองค์กร	☐	☐
8. ให้คำปรึกษาเรื่องงานแก่ผู้อื่น	☐	☐
9. พบบุคคลสำคัญ	☐	☐
10. นำกลุ่มให้บรรลุเป้าหมาย	☐	☐
11. มีส่วนร่วมในการรณรงค์ทางการเมือง	☐	☐
จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด	☐	

C

ชอบ

ไม่ชอบ

1. เก็บรักษาโต๊ะและห้องให้สะอาดมีระเบียบ ☐ ☐
2. พิมพ์หนังสือหรือจดหมายสำหรับตนเองและผู้อื่น ☐ ☐
3. บวกร คณ หรร ตัวเลขทางธุรกิจ หรือทำบัญชี ☐ ☐
4. ควบคุมเครื่องกลทางธุรกิจชนิดต่าง ๆ (เช่น คอมพิวเตอร์) ☐ ☐
5. จัดเก็บบันทึกอย่างละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่าย ☐ ☐
6. เรียบวิชาเลข พิมพ์คค ☐ ☐
7. เรียบวิชาธุรกิจ ☐ ☐
8. เรียบการจัดทำบัญชีรายการต่าง ๆ ☐ ☐
9. เรียบวิชาคณิตศาสตร์ทางธุรกิจ ☐ ☐
10. จัดเก็บรวบรวมรายงานเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการ ☐ ☐
11. เขียนจดหมายเกี่ยวกับธุรกิจ ☐ ☐

จำนวน "ชอบ" ทั้งหมด ☐หมวด 2

ความสามารถ

จงอ่านกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ และสำรวจว่าท่านมีความสามารถในกิจกรรมเหล่านี้หรือไม่ ถ้ามีให้ระบายของ "ใช่" ถ้าไม่มีให้ระบายของ "ไม่ใช่" ของไม่ใช่หมายความว่าความถี่ทักษะที่ท่านไม่มี หรือถ้ามีก็ทำได้ไม่ชำนาญ

R

ใช่

ไม่ใช่

1. ฉันสามารถใช้เครื่องมือทางช่างไม้ เช่น เลื่อย หรือเครื่องกลึง ☐ ☐
2. ฉันใช้เครื่องมือวัดไฟฟ้า (Voltmeter) ได้ ☐ ☐
3. ฉันปรับการบูรณะรถได้ ☐ ☐

	ใช่	ไม่ใช่
4. ฉันสามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าในการเจาะ บด บั่น และ จักรเย็บผ้าได้	☐	☐
5. ฉันสามารถชัก ถู ทาน้ำมันชักเงา หรือซ่อมแซมเครื่องเรือนได้	☐	☐
6. ฉันอ่านพิมพ์เขียว (Blue print) ได้	☐	☐
7. ฉันแกะ ซ่อมเครื่องไฟฟ้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้านได้	☐	☐
8. ฉันซ่อมเครื่องเรือนที่ชำรุดได้	☐	☐
9. ฉันแกะ ซ่อมทีวี เล็ก ๆ น้อย ๆ ได้	☐	☐
10. ฉันสามารถซ่อมท่อน้ำต่าง ๆ ได้	☐	☐
11. ฉันสามารถเขียนภาพเครื่องจักรกลได้	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด		☐

I	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันเข้าใจการทำงานของหลอดสูญอากาศ (Vacuum tube)	☐	☐
2. ฉันบอกชื่ออาหาร 3 ชนิดที่มีโปรตีนสูงได้	☐	☐
3. ฉันเข้าใจ "เวลาครึ่งชีวิต" ของสารกัมมันตภาพรังสี	☐	☐
4. ฉันรู้จักการใช้ตารางเลขกำลังที่ใช้ในการคำนวณ (ตาราง Logarithm)	☐	☐
5. ฉันรู้จักใช้เครื่องมือทางคณิตศาสตร์สำหรับคูณหรือหาร เช่น เครื่องคิดเลข	☐	☐
6. ฉันรู้จักวิธีใช้กล้องจุลทรรศน์	☐	☐
7. ฉันสามารถตีบอกหมุ่ควว 3 หมุ่ได้	☐	☐
8. ฉันสามารถบรรยายเกี่ยวกับหน้าที่ของเม็ดเลือดขาวได้	☐	☐
9. ฉันสามารถแปลความหมายของสูตรโครงสร้างทางเคมีง่าย ๆ	☐	☐

	ใช่	ไม่ใช่
10. ฉันเข้าใจเหตุผลว่าทำไมดาวเทียมไม่ตกมายังโลก	☐	☐
11. ฉันเคยร่วมงานแสดงและประกวดสิ่งของทางวิทยาศาสตร์	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด		☐

A	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันเล่นดนตรีบางชนิดได้	☐	☐
2. ฉันสามารถขับร้องเสียงประสานได้ ร่วมในการร้องเพลงหมู่ได้	☐	☐
3. ฉันเคี้ยวดนตรีบางชนิดได้	☐	☐
4. ฉันเล่นละครได้	☐	☐
5. ฉันอ่านบทละครได้ตามบทบาทของผู้แสดง	☐	☐
6. ฉันร้องรำทำเพลงได้สนุกสนาน	☐	☐
7. ฉันเขียนรูปเหมือนได้	☐	☐
8. ฉันระบายสี ตกแต่ง ปั้นรูปได้	☐	☐
9. ฉันทำเครื่องปั้นดินเผาได้	☐	☐
10. ฉันออกแบบเครื่องแต่งกาย เครื่องเรือน ภาพโปสเตอร์
แบบประกาศโฆษณาได้	☐	☐
11. ฉันแต่งเรื่องหรือโคลงกลอนได้ดี	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด		☐

S	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ให้คนอื่นเข้าใจได้ดี	☐	☐
2. ฉันเคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกุศล การบริจาค
(เช่น ขับรถแข่งเพื่อหาเงินช่วยการกุศล)	☐	☐

	ใช่	ไม่ใช่
3. ฉันทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	☐	☐
4. ฉันสามารถทำความสนุกสนานให้คนสูงอายุกว่าได้	☐	☐
5. ฉันเป็นเจ้าของบ้านที่ดีกับแขกของฉัน	☐	☐
6. ฉันชอบและรักที่จะสอนเด็ก ๆ	☐	☐
7. ฉันชอบจัดและวางแผนสำหรับงานปาร์ตี้ งานเลี้ยงสังสรรค์	☐	☐
8. ฉันชอบช่วยคนที่ไม่สบายใจให้คลายทุกข์ได้	☐	☐
9. ฉันเคยทำงานเป็นอาสาสมัครตามโรงพยาบาล ชุมชน หรือบ้านใด	☐	☐
10. ฉันสามารถจัดงานโรงเรียนหรืองานกุศลให้สังคม	☐	☐
11. ฉันมองลักษณะของคนออก	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด	☐	☐

E	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันได้รับเลือกให้ช่วยเหลืองานในโรงเรียนหรือวิทยาลัย	☐	☐
2. ฉันสามารถให้คำแนะนำการทำงานแก่ผู้อื่นได้	☐	☐
3. ฉันมีพลังงานเหลือหลาย และมีความกระตือรือร้นมากมาย	☐	☐
4. ฉันเก่งในการที่จะให้ผู้อื่นทำงานตามแบบวิธีของฉัน	☐	☐
5. ฉันเป็นคนขายของที่สามารรถ	☐	☐
6. ฉันได้แสดงตนเป็นหัวหน้าของกลุ่มคนในการให้ข้อเสนอแนะหรือข้อเรียกร้องแก่ผู้มีอำนาจใด	☐	☐
7. ฉันได้รับรางวัลในการทำงานในฐานะผู้นำของหรือหัวหน้างาน	☐	☐
8. ฉันได้ริเริ่มดำเนินธุรกิจการค้าหรือบริการของตนเอง	☐	☐
9. ฉันรู้วิธีที่จะเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ	☐	☐

	ใช่	ไม่ใช่
10. ฉันเป็นนักตกเตียง นักโศกเศร้าที่แท้	☐	☐
11. ฉันเป็นผู้จัดตั้งชุมชนรวมกลุ่มหรือแก๊งค์	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด		☐

c	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถพิมพ์ดีด 40 คำต่อนาที	☐	☐
2. ฉันสามารถใช้เครื่องคิดเลข เครื่องถ่ายเอกสารได้	☐	☐
3. ฉันสามารถจกขวเลขได้	☐	☐
4. ฉันสามารถจัดระเบียบเอกสารและโต้ตอบจดหมายได้	☐	☐
5. ฉันสามารถทำงานในสำนักงานได้	☐	☐
6. ฉันสามารถใช้เครื่องทำบัญชีรายการต่าง ๆ ได้	☐	☐
7. ฉันสามารถจัดรวบรวมเอกสารเข้าที่ในเวลาอันรวดเร็ว	☐	☐
8. ฉันสามารถใช้เครื่องคำนวณได้	☐	☐
9. ฉันสามารถใช้เครื่องมือและวิธีการจัดการกับข้อมูลง่าย ๆ	☐	☐
10. ฉันจัดระบบรายรับรายจ่ายได้	☐	☒
11. ฉันสามารถหาบันทึกการจ่ายและการขายได้	☐	☐
จำนวน "ใช่" ทั้งหมด		☐

หมวด 3

อาชีพ

แบบทดสอบต่อไปนี้ จะสำรวจความรู้สึกและเจตคติของท่านเกี่ยวกับงานหลาย
 หลากชนิดหากอาชีพใดที่ท่าน รู้สึกชอบ หรือ น่าสนใจ ให้ระบายสีคำลงในช่อง สนใจ และท่านเอง
 เกี่ยวกัน หากท่านไม่ชอบอาชีพใด ให้ระบายสีคำลงในช่อง ไม่สนใจ ของอาชีพนั้น ๆ

R	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ช่างเทคนิคเครื่องบิน (Airplane Machine)	☐	☐
2. ผู้ชำนาญเรื่องสัตว์น้ำหรือสัตว์ป่า	☐	☐
3. ช่างเครื่องยนต์	☐	☐
4. ช่างไม้	☐	☐
5. ผู้คุมเครื่องตกคืนที่ใช้เครื่องจักร	☐	☐
6. นักสำรวจ	☐	☐
7. ผู้ตรวจงานก่อสร้าง	☐	☐
8. ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ	☐	☐
9. ผู้ทำงานปัมน้ำมัน	☐	☐
10. ผู้ดูแลสวนป่า พนักงานเพาะชำ	☐	☐
11. ผู้ขับรถประจำทาง	☐	☐
12. วิศวกรรถไฟ	☐	☐
13. ช่างเครื่องกล	☐	☐
14. ช่างไฟฟ้า	☐	☐

รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส R

☐

I	สนใจ	ไม่สนใจ
1. นักอุตสาหกรรมวิทยา	☐	☐
2. นักชีววิทยา	☐	☐
3. นักดาราศาสตร์	☐	☐
4. นักเทคนิคการแพทย์	☐	☐
5. นักมานุษยวิทยา	☐	☐
6. นักสัตวศาสตร์	☐	☐
7. นักเคมี	☐	☐
8. นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ซึ่งทำงานอย่างอิสระ	☐	☐
9. ผู้เขียนเรื่อง บทความทางวิทยาศาสตร์	☐	☐
10. บรรณาธิการ วารสารทางวิทยาศาสตร์	☐	☐
11. นักภูมิศาสตร์	☐	☐
12. นักฟิสิกส์	☐	☐
13. ผู้ทำงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์	☐	☐
14. นักฟิสิกส์	☐	☐
รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส I		☐

A	สนใจ	ไม่สนใจ
1. นักกวี	☐	☐
2. วิทยากร (Conductor)	☐	☐
3. นักดนตรี	☐	☐
4. นักประพันธ์นวนิยาย	☐	☐
5. นักธุรกิจโฆษณา พาณิชยศิลป์	☐	☐
6. นักเขียน	☐	☐
7. นักเรียบเรียงเสียงประสาน	☐	☐

	สนใจ	ไม่สนใจ
8. นักข่าว	☐	☐
9. นักเขียนรูป	☐	☐
10. นักร้อง	☐	☐
11. นักแต่งเพลง เนือรอง ทำนอง	☐	☐
12. นักปฏินากรรม ปั้นแกะสลัก	☐	☐
13. นักแต่งละคร	☐	☐
14. นักเขียนการ์ตูน	☐	☐
รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส A		☐

S	สนใจ	ไม่สนใจ
1. นักสังคมวิทยา	☐	☐
2. ครูโรงเรียนมัธยม	☐	☐
3. ผู้เชี่ยวชาญทางเขาวรรณเหลือขอ	☐	☐
4. นักบำบัดทางการพูดที่บกพร่อง	☐	☐
5. ผู้ให้คำปรึกษากับคู่สมรสที่มีปัญหา	☐	☐
6. ผู้บริหารโรงเรียน	☐	☐
7. ผู้อำนวยการสถานพักผ่อน/ สวนสาธารณะ/ สนามเด็กเล่น	☐	☐
8. นักจิตวิทยาคลินิก	☐	☐
9. ครูสอนวิชาสังคมศาสตร์	☐	☐
10. ผู้อำนวยการด้านสวัสดิภาพประชาชน	☐	☐
11. ผู้ให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัว	☐	☐
12. ผู้ทำงานทางจิตเวช	☐	☐

	สนใจ	ไม่สนใจ
15. ผู้ให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	☐	☐
14. ผู้อำนวยการกายบริหาร	☐	☐
รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส S		☐

E	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ผู้ชายหนุ่ม นักวาดภาพ นักพยากรณ์	☐	☐
2. ผู้ชาย	☐	☐
3. ผู้อำนวยการฝ่ายโฆษณา	☐	☐
4. ตัวแทนจำหน่ายจากโรงงาน ผู้แทนฝ่ายโรงงานผู้ผลิต	☐	☐
5. ผู้จัดการการโทรทัศน์	☐	☐
6. ผู้จัดการโรงแรม	☐	☐
7. ผู้จัดการคานธุรกิจ	☐	☐
8. ผู้จัดการภัตตาคาร	☐	☐
9. ผู้ดำเนินงานพิเศษต่าง ๆ พิธีกร	☐	☐
10. คนขายของ พนักงานเคาน์เตอร์	☐	☐
11. ผู้ดำเนินธุรกิจทางซื้อขายที่ดิน บ้านจัดสรร	☐	☐
12. ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์	☐	☐
13. ผู้จัดการส่งเสริมการค้า (Sport promote)	☐	☐
14. ผู้จัดการฝ่ายขาย	☐	☐
รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส E		☐

C	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ผู้ทำบัญชีรายการต่าง ๆ	☐	☐
2. ครูสอนวิชาบริหารธุรกิจ	☐	☐
3. ผู้คำนวณรายรับจ่าย ผู้พิจารณางบประมาณ	☐	☐
4. ผู้ตรวจสอบบัญชีที่มีใบอนุญาต	☐	☐
5. พนักงานตรวจสอบหลักทรัพย์	☐	☐
6. ผู้บันทึกในศาล	☐	☐
7. พนักงานธนาคาร (รับจ่ายเงินธนาคาร)	☐	☐
8. ผู้อำนวยการทางภาษี	☐	☐
9. ผู้ตรวจรายการสินค้า ผู้คุม Stock ของ	☐	☐
10. ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ IBM	☐	☐
11. นักวิจัยการเงิน ผู้วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงิน	☐	☐
12. ผู้ประเมินราคาสินค้า	☐	☐
13. พนักงานจ่ายเงิน	☐	☐
14. ผู้ตรวจสอบบัญชีธนาคาร	☐	☐

รวมจำนวน "สนใจ" ของรหัส C ☐

การประเมิน ความสามารถของตนเอง

จงให้คะแนนตัวท่านเองในความสามารถด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ ที่ท่านคิดว่าท่านที่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นรอบๆตัวแล้ว

พยายามตอบด้วยความรู้สึกแท้จริง เพื่อให้คะแนนที่ออกมาถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด และขอให้ท่านพยายามหลีกเลี่ยงการให้คะแนนซ้ำ ๆ กันในความสามารถต่าง ๆ

ความสามารถ

	เครื่องจักรกล	วิทยาศาสตร์	ศิลปะ	การสอน	การจาย	ทางสำนักงาน (Clerical ability)
สูง	7	7	7	7	7	7
	6	6	6	6	6	6
	5	5	5	5	5	5
กลาง	4	4	4	4	4	4
	3	3	3	3	3	3
	2	2	2	2	2	2
ต่ำ	1	1	1	1	1	1
	R	I	A	S	E	C

ทักษะทาง

	เครื่องใช้ของมือ	คำนวณ	ดนตรี	บุคลิกภาพ	บริหารงาน	งานสำนักงาน (Office skill)
สูง	7	7	7	7	7	7
	6	6	6	6	6	6
	5	5	5	5	5	5
กลาง	4	4	4	4	4	4
	3	3	3	3	3	3
	2	2	2	2	2	2
ต่ำ	1	1	1	1	1	1
	R	I	A	S	E	C

การจัดการกับคำตอบ

เริ่มจากหน้า 1 ให้ท่านนับจำนวนครั้งที่ท่านตอบว่า **ชอบ** จากหมวดของกิจกรรม
หมวดของ ความสามารถ และจำนวนครั้งที่ของ ความสนใจ ในหมวด อาชีพ ลงในตาราง
ข้างล่างนี้

หมวดกิจกรรม	<u>R</u>	<u>I</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>E</u>	<u>C</u>
หมวดความสามารถ	<u>R</u>	<u>I</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>E</u>	<u>C</u>
หมวดอาชีพ	<u>R</u>	<u>I</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>E</u>	<u>C</u>
การประเมินตนเอง						
ให้ท่านลงหมายเลขที่ท่านวางในแถวนี้	<u>R</u>	<u>I</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>E</u>	<u>C</u>
	<u>R</u>	<u>I</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>E</u>	<u>C</u>
รวมจำนวนคะแนนทั้งหมด						
(บวกคะแนนทั้ง 5 ของของแต่ละรหัส)						
	R	I	A	S	E	C

หาตัวเลขสูงสุดอันดับ 1, 2 และ 3 ที่ลงในวงรหัสอาชีพของท่านดังนี้

สูงสุดอันดับ 1

สูงสุดอันดับ 2

สูงสุดอันดับ 3

ความหมายของรหัสอาชีพ

รหัสอาชีพหมายความว่า ความพยายามนี้บุคคลจะสำรวจแบบแผนความสนใจ และประเมินความสามารถออกมาเป็นกลุ่มต่าง ๆ ที่เหมาะสมถูกต้องกับคุณลักษณะและอุปนิสัยของตนเอง

วิธีใช้ก็คือ หลังจากที่ได้รหัสอาชีพแล้วให้ท่านเปิดหนังสือคู่มือของรหัสอาชีพ และหากกลุ่มอาชีพใดเรียบเรียงเอาไว้ที่อยูภายใต้หัวข้อรหัสของท่าน หากท่านพบว่าในหนังสือไม่มีรหัสอาชีพตรงกับของท่าน ขอให้ท่านย้อนมาลง

อาชีพของท่านตามรหัสอาชีพ

๕

หากรหัสของท่านไม่ปรากฏในคำแปลรหัส ขอให้ใช้วิธีจัดเรียงตัวรหัสทั้ง 3 ตัวในลักษณะอื่น ๆ ที่อาจเป็นไปได้ แล้วดูอาชีพจากการเรียงสลับตัวอักษรใหม่ของท่าน สมมุติว่ารหัสของท่านคือ IBM และท่านหาไม่พบ ท่านอาจสลับอักษรไปมาเช่น REI, ERI หรือ IER และตรวจดูอาชีพที่เขียนไว้ภายใต้รหัสใหม่ทั้งสามนี้ก็ได้เช่นกัน

อาชีพตามรหัสใหม่

การรวบรวมคะแนนคำตอบ

ในขั้นแรกขอให้ท่านกลับไปตรวจดูคะแนนรวมในทักษะแต่ละประเภท จงเลือกทักษะที่มีคะแนนสูงสุด เป็นอันดับหนึ่ง ที่สอง และที่สาม และหาดูว่าตรงกับตัวอักษรอะไร เช่น ถ้าทักษะที่มีคะแนนสูงสุดของท่านเป็นทักษะประเภทที่ 3 ก็แสดงว่าตัวอักษรที่แทนเลข 3 ก็คือตัว A ให้ใส่ตัวอักษร A ลงไปในช่องที่ 1 เป็นต้น

ทักษะประเภทที่ 1	ใช้ตัวอักษร R มาจากคำว่า	Realistic
ทักษะประเภทที่ 2	ใช้ตัวอักษร I มาจากคำว่า	Investigative
ทักษะประเภทที่ 3	ใช้ตัวอักษร A มาจากคำว่า	Artistic
ทักษะประเภทที่ 4	ใช้ตัวอักษร S มาจากคำว่า	Social
ทักษะประเภทที่ 5	ใช้ตัวอักษร E มาจากคำว่า	Enterprising
ทักษะประเภทที่ 6	ใช้ตัวอักษร C มาจากคำว่า	Conventional

ดังนั้นรหัสอาชีพของท่านคือ

อันดับแรก ○ อันดับสอง ○ อันดับสาม ○

ขั้นต่อไปขอให้ท่านเปิดดูสมุดคำแปลรหัส เพื่อดูว่ารหัสอาชีพของท่านตรงกับอาชีพที่แท้จริงอาชีพอะไรบ้าง เขียนชื่ออาชีพเหล่านั้นลงในช่องว่างข้างล่าง เพื่อที่ท่านจะได้ทราบว่าท่านสามารถเลือกอาชีพอะไรได้บ้าง

อาชีพ

ถ้าหากเมื่อไร รหัสของท่านไม่ปรากฏในสมุดกาแปลรหัส เช่น สมมุติว่ารหัสของ
ท่านคือ IBM และท่านหาชื่ออาชีพภายใต้รหัสนี้ไม่พบ ขอให้ค้นหาจากการจัดเรียงตัวรหัส
IBM ในลักษณะอื่น ๆ เช่น หาอาชีพภายใต้รหัส REI, ERI หรือ IER เป็นต้น

ชื่ออาชีพ

กระดาษคำตอบแบบสำรวจ SDS

ชื่อ.....ชั้น.....อายุ.....ปี

วันที่เริ่มทำ.....ครูแสนนวล.....

หมวดที่ 1 กิจกรรม

R

I

A

រាប់

ไม่ชอบ

វិបស្សនា

ไม่วอบ

រូប

ไม่ชอบ

1.

3.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

จำนวนรอบทั้งหมด

จำนวนชอบทั้งหมด

จำนวนชอบทั้งหมด ^๕

S

E

c

ចំណុច

ឆែប

រចនា

ໄມ້ອຸບ

701

ໂມງຄາ

1.

2.

3.

4.

5.

	ตอบ	ไม่ตอบ	ตอบ	ไม่ตอบ	ตอบ	ไม่ตอบ
6.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
	จำนวนชอบทั้งหมด		จำนวนชอบทั้งหมด		จำนวนชอบทั้งหมด	

หมวดที่ 2 ความสามารถ

	R		I		A	
	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
1.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
2.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
3.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
6.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
7.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
8.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
9.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
10.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
11.	☐	☐	☐	☐	☐	☐
	จำนวนใช่ทั้งหมด		จำนวนใช่ทั้งหมด		จำนวนใช่ทั้งหมด	

[illegible]

หมวดที่ 3 อาชีพ

[illegible]

	สนใจ	ไม่สนใจ
8.	☐	☐
9.	☐	☐
10.	☐	☐
11.	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

	สนใจ	ไม่สนใจ
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

	สนใจ	ไม่สนใจ
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

S

	สนใจ	ไม่สนใจ
1.	☐	☐
2.	☐	☐
3.	☐	☐
4.	☐	☐
5.	☐	☐
6.	☐	☐
7.	☐	☐
8.	☐	☐
9.	☐	☐
10.	☐	☐
11.	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

E

	สนใจ	ไม่สนใจ
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

C

	สนใจ	ไม่สนใจ
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	☐	☐
	จำนวนสนใจทั้งหมด	

การประมาณค่าของตนเอง

ลำดับ	ข้อ	คำ
1	2	R
2	3	I
3	4	A
4	5	S
5	6	E
6	7	C

ลำดับ	ข้อ	คำ
1	2	R
2	3	I
3	4	A
4	5	S
5	6	E
6	7	C

สรุปคำตอบ

รายการ						
หมวดกิจกรรม						
หมวดความสามารถ						
การอาชีพ						
การประมาณค่าตนเอง						
คะแนนรวมทั้งหมด						

บริษัท

สิ่งทอสุก

๒
ทั้งสอง

๒๓
๒๓

ลักษณะอาชีพของกลุ่มต่าง ๆ
(ทฤษฎี ฮอลแลนด์)

Realistic

ป่าไม้ ครูสอนอุตสาหกรรมศิลป์ ผู้จัดรายการทางวิทยุ วิศวกรรมาทาง
เครื่องยนต์ วิศวกรช่าง วิศวกรเหมือง ครูสอนทางกลสิกรรม วิศวกรโยธา
ช่างเทคนิคทางอุตสาหกรรม ช่างเครื่องบิน ช่างเครื่อง ช่างฟิต ผู้ช่วยทันตแพทย์
นักไฟฟ้า ผู้ค้าเพชรพลอย ช่างซ่อมต่าง ๆ คนแกเครื่องดนตรี ผู้ดูแลสวนป่า ผู้ทำ
เครื่องมือทางจักรกล ช่างกัญแจ ผู้เชี่ยวชาญทางคานเอกซเรย์ ช่างทำความสะอาด
นักเดินเรือ ผู้คุมเครื่องไฟ ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อ ช่างแกเครื่องพิมพ์

ความสามารถ

อ่านพิมพ์เขียว แก่ตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ ทำงานเกี่ยวกับเครื่องมือชนิดต่าง ๆ
มีความรู้ทางคณิตศาสตร์ และทางเครื่องมือตลอดจนวิธีใช้

กิจกรรม

แก้ไข ซ่อมวัสดุชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่ไม้ไปจนถึงโลหะ สามารถทำงานได้ดี
กับเครื่องมือชนิดต่าง ๆ

Investigative

อาชีพ : นักเศรษฐศาสตร์ แพทย์ นักมนุษยศาสตร์ นักดาราศาสตร์
นักพยาธิศาสตร์ นักฟิสิกส์ นักเคมี นักวางแผนเรื่องผลิตผล ผู้ช่วยแพทย์ในห้องทดลอง
นักชีวะ ครูสอนคานวณ ครูสอนวิชาทางกายภาพ วิทยุแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา

นักแบคทีเรีย ผู้วิจัยทางวิเคราะห์ ผู้จำหน่ายยา ผู้ควบคุมคอมพิวเตอร์ นักสมุทรศาสตร์
นักสถิติ/ค่านวณ หมอผ่าตัด สัตวแพทย์ ผู้ศึกษาทางสัตว์ ผู้รักษาสวนสัตว์ นักภูมิศาสตร์
ผู้ทำการถ่ายเอ็กซเรย์ ผู้บริหาร ทันตแพทย์

ความสามารถ

เน้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการฝึกฝนอบรมทางช่างบางสาขา การทำงาน
กับกลองจุลทรรศน์ ผลของกระแสคลื่นทางวิทยุความถี่ต่าง ๆ มีความสามารถทางคณิตศาสตร์
และแพทยศาสตร์ การทำงานของร่างกาย สามารถแปลส่วนผสมทางเคมีและรู้จักวิธีการ
ใช้เครื่องมือกลางเทคนิค

กิจกรรม

อ่านหนังสือจำพวกวิทยาศาสตร์ ทำงานในห้องทดลอง วิจัยโครงการทาง
วิทยาศาสตร์ ทางเคมี สามารถแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ มีความรู้กว้าง ๆ ทางฟิสิกส์
เคมี ชีวะ และเรขาคณิต

Artistic

อาชีพ : ผู้กำกับละคร ครูภาษาอังกฤษ ผู้รายงานหนังสือพิมพ์ ครูสอนละคร
ครูสอนรำ ผู้แปลภาษาต่างประเทศ นักปรัชญา ครูสอนศิลปะ ครูสอนวรรณคดี
ครูสอนดนตรี นักดนตรี ผู้กำกับดนตรี ผู้ทำงานทางโฆษณา นักแสดงต่าง ๆ
ประชาสัมพันธ์ นางแบบ นักเขียน ผู้ทำรายการวิทยุ ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย
ผู้ตกแต่งอาคารภายใน นักวิจารณ์ ผู้คิดแบบเครื่องเรือน ผู้ตกแต่ง สถาปนิก จิตรกร
นักถ่ายภาพ ผู้พิมพ์ นักแต่งเพลง นักแต่งบทละคร นักเขียนบทภาพยนตร์

ความสามารถ

เล่นดนตรีได้ เข้าร่วมวงประสานเสียง นักร้อง แสดงบทบาทต่าง ๆ ได้ อ่านคาแปลได้ นิยมการไปฟังและดูละคร ตกแต่ง ออกแบบเครื่องเรือน อยู่ร่วมวงดนตรี ฝึกหัดเครื่องดนตรี อ่านหนังสือ ดูคอนเสิร์ต เขียนรูป เขียนอ่านโคลงกลอน นักประพันธ์

Social

อาชีพ

ผู้อำนวยการทางสังคมสงเคราะห์ ผู้ดูแลหอพัก ผู้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยงาน ผู้ประสานงาน ผู้บริหารการศึกษา ผู้อำนวยการฝึกงาน นักประวัติศาสตร์ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้จัดการโรงแรม ตัวแทนนายจ้าง ผู้จัดการร้านอาหาร ผู้บริหารทางชุมชน ผู้แทนธุรกิจ ครูพลศึกษา ผู้ควบคุมการก่อสร้าง จิตแพทย์ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักรัฐศาสตร์ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ผู้ทำงานในชุมชน ผู้อำนวยการทางคานบุคลการ ผู้ตรวจคุณภาพอาหารและยา บรรณารักษ์ ข้าราชการต่างประเทศ ครูสอนประวัติศาสตร์

ความสามารถ

มีความสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้ดี สามารถทำงานร่วมกับบุคคลที่มีอายุสูงกว่าได้ สามารถวางกิจกรรมหรือโครงการให้กับโรงเรียนหรือวัด มองคนได้อย่างถูกต้อง ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและทำงานให้ชุมชนโดยสมัครใจ ชอบทำงานกับคนหนุ่มมาก

กิจกรรม

เขียนจดหมาย เป็นสมาชิกองค์การหรือศูนย์ ช่วยคนที่มีปัญหาทางจิตใจ
ชอบพบปะสังสรรค์เพื่อนใหม่ ชอบถูกกีฬา ดูแลเด็ก เต้นรำ ไปร่วมกิจกรรมบันเทิง

Enterprising

อาชีพ

นักวิจัยตลาด นายธนาคาร นายหน้าซื้อขาย ผู้ดูแลสวนดอกไม้ ผู้ขาย
ประกันชีวิต นักวิศวกรทางอุตสาหกรรม ผู้ทำสัญญาซื้อขาย ผู้จัดการฝ่ายขาย
พนักงานขายสินค้า หนายความ ผู้พิพากษา โฆษณาสถานีวิทยุกระจายเสียง
ผู้ช่วยฝ่ายบริการ ข้าราชการ ผู้จัดการบริษัทประกันชีวิต ผู้จัดการร้านอาหาร/
สำนักงาน บริษัท/ห้างร้าน ผู้ประเมินผล ผู้อำนวยการทางค่านบาเห็นจบำนานู
เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้จัดการสำนักงานจัดหางาน/ท่องเที่ยว

ความสามารถ

มักเคยถูกเลือกให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สมัยอยู่ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย
สามารถควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้อื่น มีความกระตือรือร้นมาก ๆ สามารถชักจูง
ให้คนอื่นมาทำสิ่งที่ตนต้องการได้ ขายสินค้าเก่ง ชอบจัดการ รวบรวมก่อตั้งเป็น
สมาคมและองค์การ ชอบและริเริ่มกิจการธุรกิจของตนเอง

กิจกรรม

มีกิจกรรมประเภทที่ต้องโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น ถกเถียงปัญหาทางการ เมือง
 กำหนดธุรกิจส่วนตัวเข้าร่วมประชุม เป็คอภิปราย เป็นกิจกรรมของกลุ่มและองค์การ
 ความคุมผู้อื่น พบปะบุคคลสำคัญ เป็นผู้นำกลุ่มทำกิจกรรม ร่วมในขบวนการรณรงค์
 หรือหาเสียงบรรยาย (ปาฐกถา) เรื่องราวต่าง ๆ

Conventional

อาชีพ

สมุหบัญชี ครูสอนบริหารธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ผู้จัดการฝ่าย
 ให้งาน ผู้ประเมินผล เสมียนติดต่องานการค้า เสมียนในสำนักงาน เสมียน
 จ่ายเงินเค็อน ผู้ดูแลเครื่องคิบัณชี เสมียนฝ่ายบุคคล ตัวแทนฝ่ายขาย ตัวแทน
 ฝ่ายอนุรักษ์ ผู้เบิกเงิน เลขานุการวงการแพทย์ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ ผู้เบิกเงิน
 เลขานุการฝ่ายบุคคล ผู้หาคำผิดจากการพิมพ์หนังสือ

ความสามารถ

ควบคุมการทำงานเครื่องจักรทางธุรกิจ (เช่น คอมพิวเตอร์)
 จักระเบียนงานเข้าหมวดหมู่ ใช้วิชาตัวเลข ทำงานในเวลาที่กำหนด พิมพ์หนังสือได้
 ทำบัญชีรับจ่ายได้ เก็บประวัติข้อมูล และการตีคหหมายต่าง ๆ ตลอดจนถึงรายจ่าย
 ในการซื้อขาย คู่แข่งกับวัสดุ ครุภัณฑ์ทางธุรกิจ

กิจกรรม

พิมพ์หนังสือหรือจดหมาย มีเครื่องพิมพ์ คุุณจะไม่ให้เกิดความสับสนในการเก็บข้อมูลทางตัวเลข ใช้วิชาคณิตศาสตร์ทางธุรกิจ ของความเป็นระเบียบในการเก็บข้อมูล สามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในสำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แปลโดย ผศ.ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์

รายชื่ออาชีพตามรหัสของฮอลแลนด์
 ผศ.ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ (แปล)

อาชีพที่อยู่ในประเทศ REALISTIC

RIA ... สถาปนิกนักวางผังเมือง ผู้ช่วยทันตแพทย์ ผู้ทำงานในห้องมีเทคนิคต่าง ๆ
 ช่างเขียนแบบ (สถาปัตยกรรม)

RIS ... นักวิชาการป่าไม้ ครูสอนศิลปอุตสาหกรรม ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ
 ช่างไฟฟ้า ผู้ควบคุม การสกัดน้ำมันจากเมล็ดพืช ช่างเจียรนัยเพชรพลอย
 พนักงานคุมเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ช่างแก๊ส ช่างทำเครื่องมือ/ช่างทำแบบ
 กระสวนโลหะ ช่างติดบานกระจก ช่างติดตั้งเครื่องจักรทอผ้า ช่างทำขนมประเภท
 หัวไป คนครัว/ผู้ทำอาหาร พนักงานเติมน้ำมันรถ ช่างประกอบแว่นตา ช่างเชื่อม
 และช่างตัดควยเปลวไฟ ช่างแท่นพิมพ์

RIE ... วิศวกรเครื่องกล (รถยนต์) วิศวกรเครื่องกล (หม้อน้ำและอุปกรณ์)
 วิศวกรเหมืองแร่ ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม (ทำงานภายใต้วิศวกรที่ออกแบบ
 การผลิต) ผู้ตรวจควบคุมการสร้างอาคารให้ถูกต้องแบบแผน วิศวกรเครื่องกล
 (เครื่องปรับอากาศ) ช่างเทคนิคซ่อมเครื่องจักรกลอากาศยาน ค้นหนประจำ
 อากาศยาน ช่างเทคนิคเครื่องกล (รถยนต์) ช่างซ่อมนาฬิกา ช่างทำหม้อน้ำ
 ช่างเขียนแบบทั่วไป ช่างชุบและเคลือบโลหะทั่วไป เกษตรกร ช่างหล่อ
 ช่างแก๊สเครื่องกล ช่างประกอบเครื่องกล/จักรกล ช่างฝ่ายบำรุงรักษา ผู้ใช้
 เครื่องกลึง พนักงานซ่อมเครื่องจักรกล ช่างวางท่อ/ปรับท่อ ช่างแก้ววิทยุ

ผู้ให้คำแนะนำในเรื่องการบริการเครื่องยนต์ ช่างเทคนิคทางคอมพิวเตอร์
ช่างเครื่องดีเซลไฟฟ้า ช่างเทคนิคอิเล็กทรอนิกส์

RIE ... ช่างเครื่องจักรกลฟาร์ม ช่างเครื่องยนต์ประจำอากาศยาน ช่างโลหะแผ่น
ผู้ช่วยช่างซ่อมเครื่องจักร ช่างทำเบาะ ผู้ทำไม้ พนักงานควบคุมเครื่องจักร
พนักงานดูแลเครื่องมือต่าง ๆ

RIC ... ช่างต่อชิ้นส่วนรถยนต์ ผู้ตรวจสอบการขนถ่ายสินค้า ช่างตัดหิน
ช่างแก้ลิฟท์ ช่างทากุญแจ ช่างเทคนิคทางด้านนิวเคลียร์ ผู้จัดการสวนเพาะชำ
พนักงานป่าไม้ ช่างซ่อมเปียนโน พนักงานควบคุมแผงสวิทช์ไฟฟ้า พนักงานเครื่อง
โรตารี (บ่อน้ำมันและก๊าซ) ช่างประกอบอุปกรณ์ ช่างตั้งและใช้แท่นพิมพ์ พนักงาน
จักรรีด พนักงานเครื่องเจียรนัย ผู้ตรวจสอบ พนักงานเครื่องรีดโลหะ ช่างพิมพ์
เสมียนเดินส่งของ ช่างทำโครงเหล็กในโรงงาน ช่างทำยาง ช่างซ่อมรองเท้า
ผู้ดูแลรักษาสนามหญา

RAI ... ช่างเรียงพิมพ์ด้วยมือ ช่างทำเล่มหนังสือด้วยมือ

RSE ... ช่างเหล็ก ช่างไฟประจำเครื่องกล ช่างปรับก๊าซ ช่างปรับท่อ
ช่างอัดด้วยมือ พนักงานรักษารถไฟ ช่างตัดผม ผู้ฆ่าสัตว์และตัดเนื้อสัตว์ นักสืบ
ผู้ดูแลเครื่องมือถ่านหิน เจ้าหน้าที่ดับเพลิง คนขับแท็กซี่ คนขับรถ บริการตามร้าน
อาหาร ผู้บริการเครื่องดื่ม ภารโรง/นักรถ (ผู้เผารถ

RSC ... คนเฝ้าลิฟท์/ประตู เสมียน ลูกมือแม่ครัว

RSI ... ครูสอนอาชีพทางเกษตรกรรม เล่างทอ (ผ้า, หวาย ฯลฯ) ช่างฉัก/
ปัก พนักงานแก้ไขซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้าน

REC ... คนชักเยว

REI ... ผู้ควบคุมดูแลกิจการ - ร้าน นายเรือ

RES ... ผู้จัดการปั้มน้ำมัน วิศวกรรถไฟ เจ้าของคอกปศุสัตว์ ผู้บรรจุหีบห่อ
พนักงานห้ามลอรรถไฟ ชาวประมง

RCI ... นักสำรวจ ช่างคนตรี ผู้ฉายภาพยนตร์ พนักงานให้สัญญาณ-สับเปลี่ยน
(รถไฟ) พนักงานซ่อมเครื่องจักรตามสถานที่ทำงาน ช่างไม้ ช่างสี ผู้ช่วยนักสำรวจ

RCS ... ช่างซ่อมเครื่องติดตั้งต่าง ๆ ช่างตัดเสื้อ ช่างทอฉนวน ช่างปูกระเบื้อง
พนักงานคุมเตาถลุง ช่างก่ออิฐ พนักงานขับรถประจำทาง ช่างผสมปูน บุรุษไปรษณีย์
พนักงานตรวจมิเตอร์ คนงานเหมืองแร่ กลาสี ช่างปิดกระดาษฝาผนัง ช่างฉาบปูน
ผู้ควบคุมการติดตั้งระบบระบายน้ำ/ท่อน้ำ

RCE ... พนักงานปั้นจั่นและเครื่องยกต่าง ๆ ผู้จัดประเภท (เช่น โยผ่าย เป็นต้น)
พนักงานขับรถบรรทุก พนักงานรถแทรกเตอร์

อาชีพที่อยู่ในประเภท INVESTIGATIVE

IAS ... นักเศรษฐศาสตร์ นักคณิตศาสตร์/สถิติ พนักงานวิจัยการตลาด

IAR ... นักมานุษยวิทยา นักดาราศาสตร์ นักอายุรพาชาวิทยา นักฟิสิกส์
นักเคมี

IBE ... ครูสอนคณิตศาสตร์ ผู้วางแผนการผลิต นักเทคโนโลยีทางการแพทย์
ช่างแก้ไขโทรทัศน์

ISR ... นักชีววิทยา ทันตแพทย์ แพทย์ชำนาญโรคทางเท้า ครูสอนวิชาในสาขา
วิทยาศาสตร์ 'จักษุแพทย์

ISA ... แพทย์ทั่วไป จิตแพทย์ นักจิตวิทยาการทดลอง นักเทคโนโลยีทางการแพทย์

IES ... นักบัคเทรี แพทย์ฝ่ายสรีรวิทยา นักเภสัชวิทยา นักวิจัย

IEC ...

ICE ... นักเทคนิคผู้ควบคุมคุณภาพ พนักงานเครื่องคำนวณ-คอมพิวเตอร์
ผู้ช่วยทนาย

IRA ... นักธรณีวิทยา ศัลยแพทย์ นักแผนเมือง นักอุตุนิยมวิทยา ผู้สังเกตอากาศ

IRS ... นักพีชไร' ผู้อบรมรักษารักษาทางธรรมชาติ (ดิน) นักสัตวบาล (สัตว์เลี้ยง)
นักพฤกษศาสตร์ นักเทคนิคทางผลิตภัณฑ์นมเนย นักพืชสวน นักวิทยาศาสตร์กายภาพ
นักสมุทรศาสตร์ นักสัตววิทยา นักชีวเคมี ผู้ช่วยวิศวกร สัตวแพทย์ นักภูมิศาสตร์
พนักงานถ่ายเอ็กซเรย์

IRO ... นักบริหารที่เป็นวิศวกร วิศวกรเครื่องกล (อากาศยาน) วิศวกรเคมี
วิศวกรโยธา วิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรโลหะกรรม (การผลิต) วิศวกร
ทดสอบเครื่องกล (อากาศยาน) วิศวกรทั่วไป นักเทคนิคปฏิบัติการในห้องทดลอง
วิศวกรทางวิทยุโทรทัศน์ ผู้ช่วยวิศวกรโลหะกรรม

IRC ... คนหน (อากาศยาน) นักวางโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ ผู้ประดิษฐ์
เครื่องมือนักบิน ผู้ช่วยวิศวกร ผู้ซ่อมเครื่องมือ นักเทคนิคประจำห้องทดลอง
ผู้ทดสอบระบบกระแสไฟฟ้า

อาชีพที่อยู่ในประเภท ARTISTIC

ASE ... ครูผู้ฝึกการเล่นละคร ครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้สื่อข่าว ครูสอนเต้นรำ
ผู้แปลภาษาต่างประเทศ

ASI ... นักประพันธ์ นักปรัชญา ครูสอนศิลปะ ครูสอนวรรณคดี วิศวกร
นักดนตรี ผู้นำวงดุริยางค์ จิตรกร นักเขียนด้านวิชาการ ศิลปินช่างออกแบบ
ฝ่ายพาณิชย์กรรม นักเขียนประกาศโฆษณา

AES ... ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา ผู้ให้ความบันเทิง (นักร้อง นักรำ) ประชาสัมพันธ์
นางแบบ

AIS ... บรรณาธิการ นักแสดงละคร นักออกแบบ มัณฑนากร นักวิจารณ์
(ตามหนังสือพิมพ์) ผู้จัดวางรูปแฟชั่น ผู้ออกแบบเครื่องเรือน ช่างออกแบบเครื่องเพชร
นักออกแบบอาคารศาสตร์

AIE ... สถาปนิก ช่างภาพ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพอื่น ๆ
ช่างตกแต่งรูปถ่าย

อาชีพที่อยู่ในประเภท SOCIAL

SEC ... ผู้อำนวยความสะดวกทางด้านการขนส่ง เครื่องบิน ผู้จัดการทางบก เหนือ-บ้านนาญ
ผู้อำนวยความสะดวกทางรถไฟ ผู้รับสัมภาระตามหน่วยงาน ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับพิธีศพ
ผู้จัดการโรงแรม นักวิเคราะห์งาน ผู้ดูแลสวัสดิการคนงาน ผู้จัดการทางด้านการ
อาหาร ผู้ผสมเหล้า ผู้ต้อนรับ (โรงแรม ร้านอาหาร)

SEI ... ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงพยาบาล ผู้อำนวยความสะดวกทาง
วิศวกรรมทางสิ่งแวดล้อม นักประวัติศาสตร์ ครูสอนประวัติศาสตร์

SEA ... ผู้บริหารเกี่ยวกับสถานพักผ่อนในชุมชน นักแนะแนวอาชีพ พนักงาน
กระทรวงต่างประเทศ

SCE ... ผู้อำนวยความสะดวกทางด้านการพักผ่อน ตัวแทนด้านธุรกิจ ผู้ดูแลบ้าน พนักงานทางด้านการ
บริการชุมชน ผู้จัดการโรงภาพยนตร์-โรงละคร ผู้รับชำระทางอาหาร (โรงแรม
บูทีค) ผู้จัดการร้านขายเหล้า ผู้ดูแลร้านอาหาร ผู้จัดการหน่วยครัว

SRI ... ตัวแทนจำหน่ายต่าง ๆ

SRE ... ผู้ฝึกสอนกีฬา ครูสอนพลานามัย ผู้ดูแลเกี่ยวกับอาคารบ้านเรือน นักอาชีพ
บำบัด ผู้สอนขับรถ นักกีฬา เจ้าหน้าที่ตำรวจ

SRC ... พนักงานตามโรงพยาบาล

SIA ... อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิทยาศาสตร์ นักจิตวิทยาคลินิก/นักจิตวิทยาแนะแนว
นักสังคมศาสตร์ นักสังคมวิทยา ครูแนะแนว พยาบาลวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์
ครูสอนการศึกษานักเรียน นักแนะแนวกายภาพบำบัด

SIE ... ผู้อำนวยกาโรงเรียน ผู้อำนวยกาทางคานบุคลการ นักโชนการ
 ูตรวจสอบสินค้า

SIC ... ูบริหารโรงเรียน ูตรวจสอบอาหารและยา นักการเมือง ครูสอน
 สังคมวิทยา ูตรวจสอบความประพฤติเด็ก

SIR ... แพทย์เชี่ยวชาญทางโรคเท้า ายภาพบำบัด นักจิตบำบัด ช่างเทคนิค
 ทางศัลยกรรม

SAE ... นักแนะแนวทั่วไป นักคหกรรมศาสตร์ แม่บ้าน ครูสอนคหกรรมศาสตร์
 ครูอนุบาล ครูสอนภาษาต่างประเทศ ครูโรงเรียนมัธยม ครูสอนการฝึกพูด นักแนะแนว
 ทางอาชีพ/การศึกษา ครูทั่วไป ูช่วยครู

SAC ... ช่างเสริมสวย-ตกแต่งควยเครื่องสำอางค์ ช่างทาสี ูอาบยาศพ
 ูช่วยนักกายภาพบำบัด ช่างแต่งเล็บ

SAI ... พระสงฆ์/นักเทศน์ บรรณารักษ์ ครูสอนการศึกษาพิเศษ (เด็กปัญญาอ่อน
 หรือมีปัญหาทางอารมณ์) นักจิตวิทยาคลินิกทางด้านการออกเสียง/การฟัง บรรณารักษ์
 จักเอกสารทางการแพทย์ ูช่วยทันตแพทย์พยาบาลที่มีใบรับรอง

อาชีพที่อยู่ในประเภท ENTERPRISING

ECI ... นายธนาคาร

ECS ... นักวิเคราะห์การใช้สินเชื่อ ูซื้อสัญญาพืช ูช่วยเลือกถรมธรรมชาติ
 ตัวแทน ูซื้อขายสังหาริมทรัพย์ ตัวแทนนายหน้า ูควบคุมการจำหน่ายบัตร ตัวแทน
 คัดต่อขายเครื่องจักรกลฟาร์ม ตัวแทนซื้อขายไม้คอก ตัวแทนขายสินค้าทางศิลปะ
 ตัวแทนขายเครื่องเรือน

- ERI ... วิศวกรอุตสาหกรรม ผู้จัดการฟาร์ม ผู้ทาสัญญา
- ERS ... ผู้จัดการคลังสินค้า
- ERC ... นายไปรษณีย์โทรเลข
- EIS ... วิศวกรขาย
- EAS ... นักกฎหมาย/ผู้พิพากษา หนายความ
- EAR ... ผู้ประกาศวิทยุ โทรทัศน์
- ESC ... ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร ผู้จัดการสำนักงานใหญ่ ผู้อำนวยการฝ่ายแรงงาน
 สัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม ผู้สัมภาษณ์ฝ่ายนายจ้าง ข้าราชการ ผู้จัดการบริษัทประกัน
 ผู้จัดการ/ผู้บริหาร ผู้จัดการฝ่ายค่าเนื่องงาน ผู้จัดการร้านอาหาร/ภัตตาคาร
 ผู้ช่วยฝ่ายบุคคล ผู้จัดการฝ่ายผลิต ผู้บริหารทางค่านเงินเคื่อง/ค่าแรงงาน
 ผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ ผู้จัดการประจำสำนักงาน ผู้จัดการฝ่ายบริการ
 ลูกค้า ผู้จัดการบ้านเช่า ผู้ตรวจสอบประกันภัย ผู้นำเสนอสินค้าตัวอย่าง เสมียนขายของ
 พนักงานขายปลีก เสมียนโรงแรม พนักงานขาย
- ESR ... พนักงานขายรถ พนักงานขายเครื่องกีฬา ผู้เฝ้าขายของตามถนน
- ESI ... ผู้อำนวยการบริหารด้านบริการ นักวิเคราะห์ระบบงานธุรกิจ ผู้แทนผู้ขายส่ง
 ตัวแทนผู้ขายประกันชีวิต ตัวแทนจำหน่ายรถ ผู้จัดการร้านของชำราย ผู้จำหน่ายเครื่อง
 บริโภคอุปโภค ตัวแทนจำหน่ายจากบริษัท พ่อค้าขายปลีก ผู้จัดการร้านรวงเท้า
- ESA ... ผู้จัดนำเที่ยว/มัคคุเทศก์ ตัวแทนและพนักงานขายเครื่องอุปกรณ์การถ่ายภาพ
 ตัวแทน/พนักงานขายเครื่องดนตรีและอุปกรณ์เครื่องเสียง พนักงานอำนวยความสะดวก

อาชีพที่อยู่ในประเภท CONVENTIONAL

CRI ... ผู้ดูแลเวลา (คนเฝ้ายาม) คนเก็บเงิน พนักงานกดเครื่อง (คอมพิวเตอร์)
พนักงานเครื่องประมวลผลอัตโนมัติ พนักงานเจาะบัตร พนักงานถ่ายเอกสาร

CRS ... เสมียนจัดเอกสารตามประเภท

CRE ... พนักงานคุมเครื่องจักร (เย็บผ้า) ช่างประกอบเครื่องมือ

CIS ... สมุหบัญชี ผู้ประเมินราคา (หนังสือ) ผู้ควบคุมการเดินเครื่องจักร
เสมียนติดต่องานต่างประเทศ พนักงานคุมเครื่องคิดเลข เสมียนทำงานทางสมุหบัญชี/สถิติ
ผู้ควบคุมเครื่องพิมพ์ เสมียนธนาคาร

CIE ... พนักงานบริษัท เสมียนจ่ายเงินเดือน ผู้ตรวจทานคำผิด

CIR ... ผู้ควบคุมเครื่องคำนวณ ผู้ควบคุมเครื่องจักรในสถานที่ทำงาน ผู้ควบคุม
เครื่องโทรเลข

CSE ... ผู้สอนธุรกิจพาณิชย์ เสมียนส่วนบุคคล ตัวแทนจำหน่าย เสมียนสำนักงาน
ทองเที่ยว พนักงานต้อนรับ พนักงานประจำสายโทรศัพท์ ผู้จ่ายเงินธนาคาร เสมียนพิมพ์

CSR ... ผู้บังคับบัญชาตามจรรยาบรรณ ผู้สื่อสาร

CSI ... แคชเชียร์ ผู้เก็บรวบรวมจัดเข้าหมวดหมู่

CSA ... เลขานุการ เลขานุการทางการแพทย์ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ นักธุรการ
เสมียนธุรการทางศาสนา

CER ... ผู้ทำงานเกี่ยวกับข้อมูล พนักงานส่งจดหมาย

CEI ... ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน เลขานุการส่วนบุคคล

CES ... นักบัญชี ผู้จัดการฝ่ายบัญชี เสมียน ผู้รายงานในศาล ผู้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการพิมพ์

กิจกรรมที่ ๒
ฉันชอบทำอะไรเอ่ย
ใช้เวลา ๑ คาบ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

๑. เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจในอาชีพของตนเอง โดยใช้แบบทดสอบความสนใจของฮอลแลนด์
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถบอกชื่ออาชีพที่ตนสนใจได้
๒. นักเรียนสามารถบอกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพทั้ง ๖ ลักษณะได้

ความคิดรวบยอด

บุคคลจะประกอบอาชีพได้อย่างเจริญก้าวหน้าได้และมีความสุขต้องคำนึงถึงความสนใจของคนเป็นสำคัญ การจะเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมต้องสำรวจความสนใจ ความสามารถของตน

เนื้อหา

ก่อนที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจประกอบอาชีพ จำเป็นที่ต้องสำรวจความสนใจของตนเอง โดยการหาแบบทดสอบ "ฉันชอบทำอะไรเอ่ย" ของฮอลแลนด์ ซึ่งจะสะท้อนถึงบุคลิกภาพและความสนใจของผู้เลือก

กิจกรรมที่ใช้

ตอบแบบทดสอบความสนใจ

อุปกรณ์

แบบทดสอบความสนใจของฮอลแลนด์ แปลโดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์

การดำเนินการกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนสรุปกิจกรรมของชั่วโมงที่แล้วว่านักเรียนแต่ละคนได้ทราบหรือไม่ ว่าตนเองนั้นมีเป้าหมายในอาชีพ ในอนาคตอะไรบ้าง
2. ครูอธิบายนำว่า กิจกรรมในชั่วโมงนี้ต้องการให้นักเรียนได้สำรวจความสนใจของตนเองเพื่อเป็นแนวทางไปสู่อาชีพในอนาคต

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูแจกแบบทดสอบความสนใจให้นักเรียน พร้อมทั้งอธิบายการทำแบบทดสอบคนละ 1 ชุด
2. ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำให้เข้าใจก่อนลงมือทำ
3. เมื่อนักเรียนลงมือทำและทำเสร็จแล้วให้นักเรียนกลับไปตรวจสอบว่าทั้ง 84 ข้อ นักเรียนได้เขียนหมายเลข 3, 2, 1, 0 ลงในช่องต่าง ๆ หมดทุกช่องหรือยัง
4. เมื่อตรวจสอบแล้ว ให้รวมคะแนนตามแนวยาวของแต่ละช่อง และใส่คะแนนที่รวมได้ในช่องสุดท้ายของทุกหน้าทั้ง 5 หน้า

5. รวมคะแนนทั้ง 6 ช่องของทุกหน้า นามลมาใส่ไว้ในหน้าคะแนนรวม
6. เลือกคะแนนสูงสุดในแต่ละช่องมาเขียนรหัสอักษรกากับไว้
7. แปลรหัสอาชีพให้นักเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม และการตรวจสอบตัวอักษรยอทั้ง 3 ตัว
ของนักเรียนว่าเป็นที่พอใจของนักเรียนหรือไม่
2. ให้หาแบบฝึกหัดทำยบท

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. อาชีพในกลุ่ม Realistic ได้แก่
2. งานอดิเรกของนักเรียนคือ
3. อาชีพแพทย์ นักฟิสิกส์ นักเคมี อยู่ในประเภท
4. ถ้านักเรียนอยากประกอบอาชีพนักธุรกิจ ควรสนใจทางด้าน
5. จงบอกกิจกรรมที่ท่านสนใจมากที่สุดมา 1 กิจกรรม

แบบทดสอบความสนใจ

กิจกรรมหลาย ๆ อย่างในโลกนี้ มีลักษณะแตกต่างกันไปมากมาย บางกิจกรรม
ท่านจะรู้สึกชอบ แ่บางกิจกรรมก็ดูน่าเบื่อไม่น่าสนใจ ขอให้ท่านอ่านแบบทดสอบ และให้เขียน
ลงในช่อง ○ ของแต่ละข้อถึงจำนวนตัวเลขที่แสดงความสนใจมากน้อยของท่าน ตัวอย่างเช่น

- หมายเลข 3 หมายถึง กิจกรรมที่ท่านชอบและสนใจที่สุด เช่น ถ้าการทำครัว
เป็นสิ่งที่ท่านชอบมากที่สุด ③
- หมายเลข 2 หมายถึง กิจกรรมที่ท่านสนใจพอประมาณ เช่น ถ้าการปลูกต้นไม้
ท่านสนใจบ้าง ก็ใส่ ②
- หมายเลข 1 หมายถึง กิจกรรมที่ท่านมีความสนใจน้อย เช่น ถ้าการขายประกัน
เป็นสิ่งที่ท่านสนใจน้อย ก็ใส่ ①
- หมายเลข 0 หมายถึง กิจกรรมที่ท่านไม่ชอบและไม่สนใจเลย เช่น ถ้าท่าน
ไม่ชอบเป็นช่างตัดผม ก็ให้ใส่ ①

คำแนะนำ

ในการตอบครั้งนี้ ขอให้ท่านอย่าไปพะวงว่าจะมีความสามารถทำกิจกรรมนั้น ๆ
ได้หรือไม่ ขอเพียงดูความสนใจของท่านเท่านั้น ขอให้ตอบเร็ว ๆ ให้เชื่อความรู้สึกครั้งแรก
ที่ท่านรู้สึก อย่าคิดนาน เพราะถ้าตอบแรกที่แวบเข้ามา มักจะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือได้มากที่สุด
อย่าพยายามตอบทุกข้อ ทำทุกข้อตามลำดับ อย่าอ่อนโยนไปมากในการทำแบบทดสอบนี้ขอให้ท่าน
แสดงความทุกข้อ และใส่คะแนนลงไปในเรื่องสี่เหลี่ยมด้านขวามือ เมื่อท่านทำเสร็จทั้ง 84
ข้อแล้ว จึงคอยมารวมคะแนนแต่ละหน้า อย่าทำไปรวมไปจะทำให้ท่านสับสน และคะแนนจะ
ไม่ออกมาที่น่าเชื่อถือเท่าที่ควร

	1	2	3	4	5	6
1. เล่นเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์ คอนเสิร์ต หรือ ประพันธ์เพลง _____			☐			
2. คุม ขับขี่เครื่องบิน เรือ รถบรรทุก รถเมล์ _____	☐					
3. คัดกิ่ง บำรุงรักษา แกล้งซ่อมแซมเครื่องสมองกล _____	☐					
4. สำนักรวบรวมข้อมูล การใช้ชีวิตตลอดจนพฤติกรรม ของเขา _____		☐				
5. ออกแบบพื้นเรือน เลือกรูปแบบเรือน การใช้สีของบ้าน และตัวอาคารที่ทำงาน _____			☐			
6. มีกิจการเอง เจ้าของ ผู้จัดการเอง _____					☐	
7. ทดลองปลูก ผสมพันธุ์พืชสัตว์เพื่อศึกษากฎการเจริญ เติบโต และข้อมูลการแพร่พันธุ์ _____		☐				
8. ผสมพันธุ์สัตว์ เช่น สุนัข มา ให้โคแม่และพ่อพันธุ์ที่ดี _____	☐					
9. ค้นหาออกแบบการขนส่งและการสื่อสารในรูปแบบ ใหม่ ๆ _____		☐				
10. ออกแบบปกหนังสือ วารสาร นิตยสาร _____			☐			
11. ควบคุมกิจกรรมละคร เล่นว่า บัลเลต และยิมนาสติก _____			☐			
12. ควบคุมกิจกรรมที่สถานหย่อนใจ ดูแลอุปกรณ์ในส่วน สาธารณะ _____				☐		
13. ควบคุมเครื่องจักรในสำนักงาน _____						☐
14. ดูแลเด็ก ๆ และให้การึกษา _____				☐		
15. ชดและขายทุน _____					☐	
16. เขียนรูปการ์ตูน รูปกลุ่ รูปล้อแสดงบุคลิกเหมือนคนจริง _____			☐			
17. เขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร กวีนิพนธ์ _____			☐			
รวมคะแนนแต่ละข้อจากข้อ 1 - 17						
	1	2	3	4	5	6

	1	2	3	4	5	6
18. ชักกิจกรรมร้านค้าใหญ่ ร้านค้าย่อย _____					☐	
19. ออกแบบสวนและสถานหย่อนใจ _____	☐					
20. เปลี่ยนแปลงระบบวิธีการนับการจัดเก็บเอกสารของ หน่วยงานให้คั้ง _____						☐
21. ช่วยแก้ปัญหาทางจิตใจให้ผู้คนตลอดจนการตัดสินใจ ที่สำคัญของชีวิต _____				☐		
22. ทำประมง สนใจเรื่องการจัดและขยายพันธุ์ปลและ ผลิตภัณฑ์ทางทะเล _____	☐					
23. สร้างและซ่อมแซมเครื่องเรือน _____	☐					
24. สอนฝึกอบรมช่วยคนให้พัฒนาความสนใจและความ สามารถพิเศษ _____				☐		
25. แกนคว้า วิจัย ทดลองเพื่อแสวงหาตัวยาใหม่ ๆ หรือ สูตรทางเคมีใหม่ ๆ _____		☐				
26. ออกแบบอาคารสถานที่ สะพานและการก่อสร้างอื่น ๆ _____		☐				
27. จัดเกล้า ผักผลไม้ให้มัทกะทางด้านโภชนาการ _____	☐					
28. จัดการธุรกิจทางประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน _____					☐	
29. ไขกฎหมายบังคับเพื่อปกป้องชีวิตและทรัพย์สิน _____	☐					
30. กิดประกาศเรื่องงบบุลย์ หนี้สินและกำไรของบริษัท _____						☐
31. สร้างวัตถุทางศิลปะ โดยใช้ดินเหนียว ไม้และวัสดุ อื่น ๆ _____			☐			
32. เป็นผู้วางแผนการประชุม สัมมนา และเป็นตัวประสานงาน _____						☐
33. ออกแบบพิมพ์เขียวในการก่อสร้าง เครื่องจักรและ เครื่องไฟฟ้า _____	☐					
34. ช่วยหางานให้ผู้อื่นและดูแลงานนั้นจนกระทั่ง _____					☐	
รวมคะแนนแต่ละข้อจากข้อ 18-34						
	1	2	3	4	5	6

	1	2	3	4	5	6
35. ทววิธิพยากรณอากาศในระยะยาว รอบทางอุตุนิเณวิทยา		☐				
36. รวบผูอนในการวางแผนทางคานธุรกีการกา ตลอดจน การจัดระบบ					☐	
37. ตกแกงรูปภาพดวยใหมีลักษณะแปลก ๆ			☐			
38. รวบอบรมสั่งสอนผูอนทางคานสุขอนามัย				☐		
39. รวบอบรมบิตามารดาในการ เลี้ยงดูบุตร				☐		
40. กากับวงดุริยางค์หรือกากับบทยละคร			☐			
41. จัดระบบหนังสือ สํารวจรกา เขียนในกรรกรกา						☐
42. ูกเลอนุรักสัศวปาและทรพยากร	☐					
43. เก็บระเบียบรายรับรายจ่าย						☐
44. พุก เขียน และวิจารณ์ ถึงรายละเอียคองงาน ทางปริศมากรรมละคร หนังสือ และภาพยนตร			☐			
45. คุมเครื่องฉายเอกซ์เรย์ และเครื่องมือในหอง ปฏิบัติงาน		☐				
46. สนับสนุนให้มีการวางกฎเกศและระเบียบปฏิบัติ					☐	
47. ประสานงานในเรื่องสุขอนามัยและการใหบริการทาง สังคมแกประชาชนทั่วไป				☐		
48. จัดคังนัทรศการทางศิลปะ สีนกา หรือในพิพิธภัธต์			☐			
49. รวบรักษาพยาบาลผูป่วย ผูบาดเจ็บ				☐		
50. ผูรับผูตอบขอความทางโทรภัพท์ หรือสับไปใคานหอง ตาง ๆ						☐
51. สํารวจกรวจสอบนของคิน หิน เพื่อดําเนินการชุก เจาะต่อไป		☐				
รวมคะแนนแต่ละของจากขอ 35-51						
	1	2	3	4	5	6

	1	2	3	4	5	6
52. เขียนบทคำพูดโฆษณาสำหรับวิทยุและโทรทัศน์ _____			☐			
53. (รับเหมา)สร้างบ้านหรืออาคาร _____	☐					
54. ควบคุมการเลือกคนงาน ตำแหน่งงานและการเลื่อน ลำดับขั้น ของพนักงาน _____				☐		
55. หนวยกู้ยืมเงิน ไฟไหม้ ญแลอุปกรณภัย _____	☐					
56. เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แกบปัญหาสลับรับชอน ทางเทคนิก _____		☐				
57. สอนวิชาบริหารธุรกิจ _____						☐
58. ศึกษาถึงสาเหตุของโรค วิธีการรักษาโรค ตลอดจน ความไม่ปกติของร่างกายมนุษย์ สัตว์ _____		☐				
59. ประนีประนอมในข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง _____					☐	
60. เตรียมการจ่ายเงินเดือน คำนวณค่าจ้าง จัดการเรื่อง การหักภาษี จากเงินเดือน _____						☐
61. จัดการกับธุรกิจการค้าขนาดใหญ่ หรือบริหารเอง _____					☐	
62. ดำเนินการคานบริการสังคม ผู้อำนวยการสถานพักผอน _____					☐	
63. รับนักหมายลูกค้า จัดตารางนัก และทางานสำนักงาน ทั่ว ๆ ไป _____						☐
64. ขับรถบรรทุก แทรกเตอร์ หรือรถแมค _____	☐					
65. นารองเรือ เรือบิน _____		☐				
66. ศึกษา แปลภาษาต่างประเทศ _____			☐			
67. คิดค้นสูตรทางคณิตศาสตร์ เหม เพื่อแก้ปัญหาทาง วิทยาศาสตร์ _____		☐				
68. ผู้จัดการฝ่ายขาย ควบคุมนโยบายการขายของบริษัท _____				☐		
69. เขียนคำคม่าบอ และพิมพ์คัจจดหมายติดต่อดี _____						☐
รวมคะแนนแต่ละของจากข้อ 52 - 69						
	1	2	3	4	5	6

	1	2	3	4	5	6
70. ศึกษาแบบสุริยะ _____		☐				
71. สร้างและดูแลการทำงานของวิทยุ โทรทัศน์ และ อุปกรณ์การสื่อสาร _____	☐					
72. ช่วยวางแผนทองเที่ยวใหญ่ _____					☐	
73. เยี่ยมบ้านผู้ยากจนที่ขอการความช่วยเหลือ _____				☐		
74. สอนศิลปะและหัตถกรรมและวิชาชีพ _____				☐		
75. เป็นผู้ประกาศรายการวิทยุโทรทัศน์ _____					☐	
76. สืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริง และแปลไขความกระจ่าง ในทางกฎหมาย _____					☐	
77. ออกแบบอาคาร หลอมลงในทางศิลปะเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ทางการค้า _____			☐			
78. ศึกษาวัฒนธรรม ความเชื่อของบุคคลต่างสังคม และ วัฒนธรรม _____				☐		
79. ตรวจสอบสภาพของน้ำในลำคลอง แม่น้ำ มหาสมุทร _____		☐				
80. ผู้จัดการของนักแสดง คารา เป็นพวกศิลปิน และเป็น นักพูด _____					☐	
81. เก็บระเบียบรายการสินค้า ตรวจสอบรายการรับจ่าย _____						☐
82. สัมภาษณ์บุคคลถึงความเชื่อและนิสัยของเขา _____				☐		
83. ช่วยอบรมสั่งสอนผู้อื่นในเรื่องการใช้ร่างกายให้เป็น ประโยชน์และแข็งแรง _____				☐		
84. ศึกษาการใช้เวลาของชน และการใช้เวลาในการทำ งานให้สำเร็จ _____						☐
รวมคะแนนแต่ละข้อจากข้อ 70 - 84						
	1	2	3	4	5	6

เมื่อท่านหาเสร็จทั้ง 84 ข้อแล้ว ขอให้ท่านกลับไปตรวจสอบว่าในทุกข้อทั้ง 84 ข้อ ท่านได้เขียนหมายเลข (3,2,1,0) ลงในช่องต่าง ๆ หมดทุกช่อง หลังจากแน่ใจว่าท่านได้เขียนหมายเลขลงในช่องทุกช่องแล้ว ให้รวมคะแนนตามแนวยาวของแต่ละช่อง และใส่คะแนนที่รวมได้ไว้ในช่องสุดท้ายของทุกหน้า ทั้ง 5 หน้า สมมุติว่าในหน้า 1 (ข้อ 1 - 17) ในช่องที่ 1 ท่านรวมคะแนนได้ 4 ให้เขียนหมายเลข 4 ไว้ในช่องที่ 1 ของตอนสุดท้ายของหน้า 1 ทำดังนี้กับช่องที่ 2,3,4,5, และ 6 ของหน้า 1 แล้วจึงเปิดไปรวมคะแนนหน้า 2 ต่อไป

เมื่อท่านได้คะแนนรวมทั้ง 6 ช่อง ของทุกหน้าแล้ว ให้นำคะแนนรวมจากทุกช่องทุกหน้ามาใส่ไว้ในช่องว่างข้างล่างนี้อีกหนึ่งหน้า

หลังจากทำเช่นนี้แล้ว ให้รวมคะแนนจากทุกช่องในแต่ละหน้า หาคะแนนรวมคะแนนของทุกช่องในทุกหน้า ใส่คะแนนที่บวกได้ลงในตอนล่างของแผนภูมิตัวนี้

	ช่องที่ 1	ช่องที่ 2	ช่องที่ 3	ช่องที่ 4	ช่องที่ 5	ช่องที่ 6
คะแนนรวมหน้า 1						
คะแนนรวมหน้า 2						
คะแนนรวมหน้า 3						
คะแนนรวมหน้า 4						
คะแนนรวมหน้า 5						
คะแนนรวมยอดของทุกหน้า						
	1	2	3	4	5	6
	R	I	A	S	E	C

ตัวอักษรที่คะแนนแต่ละช่องมีความหมายดังนี้ คือ

- ช่องที่ 1 = Realistic
- ช่องที่ 2 = Investigative
- ช่องที่ 3 = Artistic
- ช่องที่ 4 = Social
- ช่องที่ 5 = Enterprising
- ช่องที่ 6 = Conventional

ขอให้ท่านเลือกคะแนนสูงสุดในแต่ละช่อง และเขียนรหัสอักษรกำกับไว้ทั้ง 3 ตัวอักษร 3 ตัวนี้จะเป็นรหัสอาชีพของท่าน

สมมุติว่าคะแนนสูงสุดของท่านคือ A = 38, S = 29, I = 20

ก็ให้เขียนรหัสเพียง ASI เมื่อเขียนแล้ว ขอให้ไปเปิดสมุดคำแปลรหัสอาชีพของฮอลแลนด์ที่ตรงกับตัวบอ ASI ของท่าน และเขียนอาชีพทาง ๆ ลงในช่องว่างข้างล่างนี้

รหัสของข้าพเจ้าคือ - - - - -

อาชีพของข้าพเจ้าคือ _____

หากรหัสของท่านไม่มีไว้ในสมุดคำแปลรหัส ให้ลองผสมตัวอักษรทั้ง 3 ตัวของท่านในอีกหลาย ๆ รูปแบบ เช่น SIA, SAI, AIS, IAS และ ISA และใส่ชื่ออาชีพที่ท่านอาจพิจารณาลงในช่องว่างข้างล่าง

อาชีพ _____

ขอควรจำ แบบทดสอบนี้ไม่ใช่แบบทดสอบวัดทักษะและความสามารถ เป็นเพียงแบบทดสอบวัดความสนใจอาชีพที่ได้ก็ไม่ใช่ค่ายตัว แต่เพียงเป็นความพยายามที่เราจะได้ท่านได้
 ทราบว่า ลักษณะความสนใจของท่านขณะนี้ อาจมีอาชีพอะไรที่ท่านเก็บเอาไปพิจารณาในการเลือก
 อาชีพในอนาคตของท่านได้บ้างเท่านั้น เพราะในการแนะนำอาชีพนั้น ปรารถนาพื้นฐานอยู่ที่ว่า
 มนุษย์เราจะมีความสุข ถ้าเราได้ทำงานที่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ทักษะ และ
 งานนิยมของเรา

กิจกรรมที่ 3
การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพ
ใช้เวลา 2 คาบ

จุดประสงค์ทั่วไป

1. ให้นักเรียนได้เข้าใจงานอาชีพมากขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพทุกชนิด
3. ชวนให้นักเรียนตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพได้ดียิ่งขึ้นตามความสนใจ

ความถนัด และความสามารถ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกการเรียนรู้และเลือกประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตนได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายและบอกลักษณะรายละเอียดของงานต่าง ๆ ได้

ความคิดรวบยอด

การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพเป็นสิ่งสำคัญ ครูควรฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพและมีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าในงานอาชีพมากขึ้น

กิจกรรมที่ใช้

1. กิจกรรมกลุ่ม
2. กลองอุปกรณ์
3. การอภิปราย

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนสรุปกิจกรรมของชั่วโมงที่แล้ว อาชีพที่สนใจนั้นคืออะไร
2. ครูอธิบายถึงกิจกรรมในชั่วโมงนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ให้นักเรียนรู้อย่างละเอียดของงานอาชีพเพิ่มขึ้น
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม โดยเลือกประธานกลุ่มและเลขาธิการกลุ่ม

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูอธิบายถึงกติกาให้นักเรียนเข้าใจถึงประเภทของงานอาชีพแต่ละอาชีพ ความสำคัญของอาชีพก่อนที่จะแจกกล่องอุปกรณ์ให้แต่ละกลุ่ม
2. ครูแจกกล่องอุปกรณ์
3. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งในกล่องอุปกรณ์จนเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติมจนเข้าใจ
4. ให้ประธานกลุ่ม และเลขาธิการกลุ่มหาหน้าที่ภายในกลุ่มให้อภิปรายภายในกลุ่ม กลุ่มละ 5 นาที
5. หลังจากนั้นให้ประธานกลุ่มออกมารายงานหน้าห้องกลุ่มละ 3 นาที
6. ครูสรุปให้นักเรียนเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

การประเมินผล

1. จากการอภิปรายในกลุ่มและออกมารายงานหน้าชั้น
2. จากแบบฝึกหัดท้ายบท

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. อาชีพใดในปัจจุบันที่นักเรียนคิดว่าตลอดแรงงานต้องการมาก
2. ถ้านักเรียนสนใจทางด้านวิศวกรรมควรศึกษาต่อที่ไหน (บอกมา 1 ชื่อ)

3. ถ้านักเรียนสนใจทางด้านเทคนิคการแพทย์ควรศึกษาต่อที่ใดบ้าง

4. ลักษณะงานที่สำคัญของอาชีพสถาปนิก คือ

5. ลักษณะงานที่สำคัญของงานอาชีพนักสังคมสงเคราะห์คือ

กิจกรรมที่ 4
การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ
ใช้เวลา 3 คาบ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดของงานอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น
2. ช่วยให้นักเรียนวางแผนเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกอาชีพได้ตามความถนัด ความสนใจ

ความสามารถของตน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับความเหมาะสมและความสนใจของตนเองได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของรายละเอียดของงานอาชีพต่าง ๆ ได้

ความคิดรวบยอด

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในงานอาชีพของตนได้อย่างดีนั้นขึ้นอยู่กับ การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพของตนไว้อย่างดี

เนื้อหา

ให้นักเรียนทราบรายละเอียดของงานอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ประเภทของงานอาชีพ ลักษณะทั่วไปของงานอาชีพ คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน โอกาสก้าวหน้าในงานอาชีพ รวมทั้งความสอดคล้องระหว่างแผนการเรียน กับแนวทาง ศึกษาต่อไปสู่แนวทางประกอบอาชีพ

อุปกรณ์

แผ่นโปรงใส

การดำเนินงานกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนสรุปกิจกรรมของชั่วโมงที่แล้ว กล่าวถึงรายละเอียดของอาชีพที่พอคร่าว ๆ
2. ครูอธิบายว่ากิจกรรมในชั่วโมงนี้ต้องการให้นักเรียนทราบรายละเอียดเพิ่มเติมถึงกลุ่มหรือประเภทของอาชีพที่ควรทราบ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการวางแผนเลือกอาชีพได้มากขึ้น

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูนำแผ่นโปรงใสเรื่องอาชีพมาให้ให้นักเรียนดูพร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดของอาชีพต่าง ๆ
2. ครูซักถามนักเรียนในขณะที่ให้นักเรียนดูแผ่นโปรงใสเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
3. ครูสรุปอีกครั้งหนึ่ง

การประเมินผล

1. อภิปรายซักถาม
2. คอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. งานด้านจักรกลได้แก่
2. งานด้านวิทยาศาสตร์ได้แก่
3. งานด้านคำนวณได้แก่
4. งานบริการสังคมได้แก่
5. งานด้านใดที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในด้านการแต่งเพลง ..
.....

	ภาพ	เนื้อหา
1	ภาพความเจริญในเมือง คนกำลังทำงาน มีหลายอาชีพ	เป็นที่ยอมรับกันว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา แต่การพัฒนาจะไปสู่เป้าหมายได้นั้นต้องอาศัยบุคคล หลายฝ่ายหลายอาชีพ อาชีพจึงมีอิทธิพลต่อบุคคลในด้านการ ดำเนินชีวิตและปัจจุบันนี้เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า อย่างรวดเร็วทำให้เกิดอาชีพเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย เมื่อจำนวนอาชีพเพิ่มขึ้นทำให้เกิดปัญหาทางด้านการ เลือกอาชีพ ขาดความรู้ ความเข้าใจ และข้อมูล ในงานอาชีพ จึงทำให้บุคคลเลือกประกอบอาชีพได้ ไม่เหมาะสมกับตนเอง ในการเลือกอาชีพ เราควรคำนึงถึงส่วนประกอบ อื่น ๆ ด้วย เช่น ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ การจัดแบ่งกลุ่มอาชีพของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	ภาพคนกำลังทำงาน เกี่ยวกับทางช่างกล	งานด้านจักรกล ได้แก่ งานช่างกล ช่อมเครื่องยนต์ และงานด้านวิศวกรรมต่าง ๆ งานทางด้านนี้ต้องการช่างระดับเทคนิค ช่างระดับ ฝีมือและระดับถึงฝีมือมีความรู้ความชำนาญในด้านนี้ โดยเฉพาะ ความก้าวหน้าในการศึกษาคือมีโอกาสระดับปริญญา ได้ทั้งในและต่างประเทศ

	ภาพ	เนื้อหา
3	งานอาชีพทางด้านจักรกล 1. ช่างเครื่องยนต์ 2. ช่างไฟฟ้า 3. ช่างก่อสร้าง	งานด้านนี้เป็นงานที่บุคคลต้องคลุกคลีอยู่กับเครื่องมือ เครื่องจักรกลชนิดต่าง ๆ ฉะนั้นผู้ที่ทำงานประเภทนี้ได้จะต้องมีความชอบและสนใจในงานด้านนี้ ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง
4	แพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์ กำลังหาการทดลอง	งานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ได้แก่ แพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์ เคมี ฯลฯ งานทางด้านนี้ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะแพทย์ต้องทำหน้าที่เกี่ยวกับทางด้านวินิจฉัยโรค และผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ได้จะต้องมีความสนใจ ความถนัดในด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์สูง
5	โฆษก พนักงานขาย (กำลังชักชวนให้ลูกค้าซื้อสินค้า)	งานชักชวนโฆษณา เช่น โฆษก นักแสดง นักการเมือง พนักงานขาย ฯลฯ งานด้านนี้ต้องอาศัยบุคลิกลักษณะ ความสามารถในการพูดเป็นสำคัญ สามารถโน้มน้าวให้บุคคลอื่นหันมาสนใจและยอมเชื่อตาม งานด้านนี้ต้องอาศัยทักษะและเทคนิคในการพูด ขอบพบปะกับคนอื่น ๆ

	ภาพ	เนื้อหา
6	คนกำลังวาดรูป	งานศิลปะ เช่น นักวาด นักแกะสลัก สถาปนิก นักออกแบบเครื่องแต่งกาย แบบผม และนักออกแบบ ตกแต่งภายในสถานที่ งานด้านนี้ต้องอาศัยผู้ที่ชอบทำงานสร้างสรรค์โดย ใช้มือและมีหัวในทางออกแบบและศิลปะ
7	คนชุกคิน ปลุกน้ก เลี้ยงสัตว์	การทำงานนอกบ้าน เช่น พนักงานดูแลรักษาป่า นักธรรมชาติวิทยา และงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม งานด้านนี้เป็นงานที่ต้องใช้เวลาอยู่นอกบ้าน ซึ่ง ส่วนใหญ่ก็จะทำงานเกี่ยวข้องกับสัตว์ต่าง ๆ หรือ การเพาะปลูก
8	คนนั่งทำบัญชี มีสมุดบัญชี วางไว้นิโต๊ะมากมาย	งานด้านคำนวณ เช่น งานพัสดุ บัญชีร้านค้า งานธนาคาร ฯลฯ งานด้านนี้ต้องอาศัยผู้ที่สนใจทางด้านตัวเลข เพราะต้องอยู่กับตัวเลขตลอดเวลา
9	รูปหนังสือพิมพ์ มีคอลัมน์วิจารณ์	งานวรรณกรรม เช่น นักเขียน นักประวัติศาสตร์ นักแสดง นักข่าว บรรณาธิการ นักวิจารณ์ละคร และภาพยนตร์ และนักวิจารณ์หนังสือ ครู งานด้านนี้ต้องอาศัยผู้ที่ชอบอ่านและขีดเขียน

	ภาพ	เนื้อหา
10	นักร้องกำลังร้อง เพลง คนกำลัง เล่นดนตรี	งานดนตรี เช่น นักร้อง นักดนตรี นักแต่ง เพลง งานค่านันคองอาศัยผู้ชอบร้อง เพลง มักชอบไป ฟังดนตรี และมีพรสวรรค์ทางด้านการแต่ง เพลง
11	คนแจกของ (นักสังคม สงเคราะห์) ลูกเสือ ยุวกาชาด และเนตรนารี	งานบริการสังคม เช่น พยาบาล งานลูกเสือ ยุวกาชาด ครู ผู้ให้บริการแนะแนว นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ งานค่านันคองอาศัยผู้มีจิตโอบอ้อมอารี เมตตา ชอบช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ อุทิศเวลาให้กับสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ดี
12	เลขานุการกำลังทำงาน ค้นพิมพ์ึก	งานเสมียน เช่น พนักงานบัญชี และตรวจบัญชี พนักงานเก็บเอกสาร เสมียนขาย เลขานุการ พนักงานคำนวณสถิติและพนักงานจัดการจราจร งานค่านันคองอาศัยผู้สนใจและชอบงานในสำนักงาน ซึ่งต้องการความละเอียดถี่ถ้วน
13	ภาพบุคคลที่กำลังทำการ ทดลองและกำลังคำนวณ ทางตัวเลข - วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	การจัดประเภทของงานอาชีพประเทศไทย ของ กรมแรงงาน แบ่ง เป็น หมวด 0 ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ วิชาการ และ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน 0-1 นักวิทยาศาสตร์กายภาพ และนักวิทยาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเคมี ฟิสิกส์ เจ้าหน้าที่เทคนิคทาง วิทยาศาสตร์กายภาพ ฯลฯ

	ภาพ	เนื้อหา
	ภาพนักบิน, แพทย์ พยาบาล	0-2, 0-3 สถาปนิก วิศวกร และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกัน 0-4 เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ เช่น นักบิน คนหน ฯลฯ 0-5 นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักชีววิทยา ฯลฯ 0-6, 0-7 แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกัน 0-8 นักสถิติ นักคำนวณ นักวิเคราะห์ระบบงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกัน 0-9 นักเศรษฐศาสตร์
14	ครูกำลังสอนหนังสือ นักเรียน เมือง	หมวด 1 1.1 นักบัญชี ได้แก่ นักบัญชี สมุห์บัญชี ผู้สอบบัญชี ฯลฯ 1.2 ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย ได้แก่ นักกฎหมาย ทนายความ อัยการ ผู้พิพากษา ฯลฯ 1.3 ครู-อาจารย์ 1.4 ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา ได้แก่ นักบวช พระสงฆ์ ฯลฯ 1.5 นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักเขียนที่เกี่ยวข้อง กัน ได้แก่ นักประพันธ์ นักเขียน ฯลฯ 1.6 ประติมากร จิตรกร ช่างภาพ และศิลปินเชิง ประติมากรรมที่เกี่ยวข้องกัน

	ภาพ	เนื้อหา
15	คนนั่งโต๊ะทำงาน กำลัง หมกมุ่นกับงานบนโต๊ะ	1-7 นักประพันธ์เพลง นักดนตรี นักขับร้องเพลง นักแสดง 1-8 นักกีฬาอาชีพและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่กีฬา 1-9 ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ วิชาการ และผู้ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ บรรณารักษ์ นักสังคมวิทยา นักมานุษยวิทยา นักแนะแนว ฯลฯ หมวด 2 ผู้ปฏิบัติงานบริหารและการจัดการ 2-0 เจ้าหน้าที่นิติบัญญัติและนักบริหารของหน่วยงาน รัฐบาล 2-1 ผู้จัดการ 2-2 เจ้าหน้าที่บริหารของรัฐบาลและเอกชน
16	คนนั่งอยู่หน้าเครื่อง คอมพิวเตอร์	หมวด 3 เสมียนพนักงานและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน 3-0 ผู้ควบคุมดูแลเสมียน พนักงาน 3-1, 3-2 พนักงานขวเลข พิมพ์ดีด เจาะบัตร และเทป 3ก3 พนักงานบัญชี พนักงานรับ-จ่ายเงิน และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 3-4 พนักงานเครื่องคำนวณ เช่น พนักงานเครื่อง คัลคูลเตอร์ พนักงานเครื่องคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ

	ภาพ	เนื้อหา
17	คนขายของหน้าร้าน มีคนซื้อยืนอยู่ด้านหน้า	3-5 เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม ได้แก่ นายสถานีรถไฟ นายไปรษณีย์ ฯลฯ 3-6 พนักงานรักษารถที่ใช้ในการขนส่ง 3-7 พนักงานนำ-จ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ 3-8 พนักงานโทรศัพท์และโทรเลข 3-9 เสมียนพนักงานและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น เช่น เสมียนทั่วไป เสมียนสถิติ พนักงานเครื่องถ่ายเอกสาร ฯลฯ หมวด 4 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเกี่ยวกับการค้า 4-0 ผู้จัดการ 4-1 ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของกิจการ 4-2 ควบคุมการขาย และผู้จัดซื้อ 4-3 พนักงานขานาฏการขาย ผู้เดินทางไปขายสินค้า และตัวแทนขายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ หัตถกรรม 4-4 ตัวแทนนายหน้าหาประกัน ซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ กับหลักทรัพย์ และบริการธุรกิจและผู้ขายทอดตลาด 4-5 พนักงานขาย ขายของหน้าร้าน และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกัน 4-6 ผู้รับจำนำ

	ภาพ	เนื้อหา
18	รูปช่างเสริมสวย	หมวด 5 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพด้านบริการ 5-0 ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล (บริการขายอาหาร และที่พักอาศัย), 5-1, 5-2 ผู้ควบคุมดูแลอาคารบ้านเรือนและผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกัน 5-3 ผู้ปรุงอาหาร พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานปรุงและเสิร์ฟเครื่องดื่มที่บาร์และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน 5-4 หญิงรับใช้ และผู้ทำงานนอกบ้าน และงานที่เกี่ยวข้องกันซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น 5-5 ผู้ดูแลรักษาอาคารบ้านเรือน ผู้ซักกวาด, เช็ดถู ผู้ทำความสะอาด และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน 5-6 ผู้ซักรีด ผู้ซักแห้ง และผู้จักรีดเสื้อผ้า เครื่องใช้ 5-7 ช่างแต่งผม คัดผม ช่างเสริมสวย และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน 5-8 ผู้ให้บริการความปลอดภัย เช่น ตำรวจ นักสืบ ฯลฯ 5-9 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพด้านบริการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น เช่น มัคคุเทศก์ สัปเหร่อ ฯลฯ

	ภาพ	เนื้อหา
19	รูปเกษตรกร	หมวด 6 ผู้ทำงานกสิกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์ และผู้ทำงานป่าไม้ ชาวประมงและพราน 6-0 ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลฟาร์ม 6-1 เกษตรกร 6-2 ผู้ทำงานกสิกรรมและผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น เช่น ผู้ทำงานฟาร์มทั่วไป หัวหน้าคนงานในไร่ ฯลฯ 6-3 ผู้ทำงานป่าไม้ 6-4 ชาวประมง พราน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
20	ภาพคนกำลังทำงาน	หมวด 7 ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน พนักงานใช้อุปกรณ์ในการขนส่งและคนงานหรือกรรมกร 7-0 ผู้ควบคุมงานผลิตและหัวหน้าคนงานทั่วไป 7-1 ผู้ทำงานเหมืองแร่ 7-2 ผู้ทำงานเกี่ยวกับโลหะ 7-3 ผู้ทำงานเกี่ยวกับไม้ กระดาษ 7-4 ผู้ปฏิบัติงานในกรรมวิธีทางเคมีและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 7-5 ช่างปั้น ช่างทอ ช่างถัก ช่างย้อม และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

	ภาพ	เนื้อหา
21	ภาพช่างไฟฟ้ากำลัง ทำงานด้านไฟฟ้า	7-6 ช่างพอกหนัง ช่างตกแต่งขนสัตว์
		7-7 ผู้ปฏิบัติงานในกรรมวิธีการทำอาหารและเครื่องดื่ม
		7-8 ผู้เตรียมใบยาสูบและผู้ทาสีผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
		7-9 ช่างคัดเย็บเสื้อผ้า ช่างประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย ช่างเย็บ ช่างทาเบาะและที่นอน และผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกัน
		หมวด 8
		8-0 ช่างทารองเท้าและช่างทำผลิตภัณฑ์หนัง
		8-1 ช่างทำเครื่องเรือนและผู้ทำงานไม้ที่เกี่ยวข้องกัน
		8-2 ช่างตัดและช่างแกะสลักหิน
		8-3 ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ และพนักงานเครื่องมือกล
		8-4 ช่างปรับเครื่องจักร ช่างประกอบเครื่องกลและ ทำเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงแม่นยำและช่างซ่อม เครื่องกล
		8-5 ช่างปรับไฟฟ้าและผู้ปฏิบัติงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกัน
		8-6 พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียง และ สถานีโทรทัศน์ และพนักงานควบคุมอุปกรณ์เกี่ยวกับ เสียงและผู้นายภาพยนตร์
		8-7 ช่างวางท่อ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างทาและช่างยก ตั้งโลหะแผ่นและโครงสร้าง เช่น ช่างทำหมอนน้ำ คิกตั้งหมอนน้ำ ช่างต่อเรือโลหะ ช่างตัดแผ่นเหล็ก กลา ฯลฯ

	ภาพ	เนื้อหา
22	ภาพคนกำลัง ซ่อมรถยนต์	8-8 ช่างเพชรพลอย และช่างประคิษฐ์โลหะมีค่า
		8-9 ช่างขึ้นรูปแก้ว ช่างปั้นเครื่องดินเผาและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
		หมวด 9
		9-0 ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก
		9-1 ผู้ทำผลิตภัณฑ์จากกระดาษและกระดาษแข็ง
		9-2 ช่างพิมพ์และปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกัน
		9-3 ช่างทาสี
		9-4 ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตและปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกันซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น
		9-5 ช่างก่ออิฐ ช่างไม้ และผู้ปฏิบัติงานก่อสร้างอื่น ๆ
	ภาพกรรมกรแบกหาม กำลังก่อสร้างอาคาร ศูนย์การค้า	9-6 พนักงานรถยนต์ซึ่งติดตั้งประจำที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกัน เช่น พนักงานควบคุมระบบเครื่องทำความเย็น พนักงานเครื่องระบายอากาศ และเครื่องปรับอากาศ พนักงานเครื่องทำน้ำให้บริสุทธิ์ พนักงานเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ฯลฯ
		9.7 พนักงานเครื่องขนย้ายวัสดุและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกัน
		ผู้ปฏิบัติงานในบริเวณท่าเรือ และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการลำเลียงสินค้า เช่น พนักงานเครื่องเทคอนกรีต พนักงานขักรอกขุด ฯลฯ

	ภาพ	เนื้อหา
		9-8 พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง เช่น ผู้ลากเซ็น ยานพาหนะ พนักงานคุมเรือข้ามฝาก นายท้ายเรือยนต์ ฯลฯ 9-9 กรรมกร หรือคนงานซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น รวมทั้งผู้บรรจุหีบห่อและผู้ปิดสลาก 9-10 กรรมกรหรือคนงานซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น เช่น ทำความสะอาดโรงงาน กวาดถนน ล้างรถยนต์ หรือถูรถไฟ ฯลฯ
23	ภาพทหาร	หมวด X ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอาจจัดประเภทอาชีพได้ เช่น นักเรียนที่ทำงานชั่วคราวในระหว่างปิดภาคเรียน ผู้รับราชการทหาร
24	ภาพสัญลักษณ์ของอาชีพต่าง ๆ ที่เลือกแผนการเรียนคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ	แผนการเรียน คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษถ้าเลือกเรียนทางค่านี้นี้จะมีแนวทางศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ทางค่านพาณิชยศาสตร์ การบัญชี รัฐศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์ เกษตรศาสตร์ วัสดุเทคนิค สถิติศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเดินเรือพาณิชย์ การบินพาณิชย์ การทหาร ตำรวจ นิติศาสตร์ วนศาสตร์

	ภาพ	เนื้อหา
25	ภาพสัญลักษณ์ของอาชีพที่เลือกแผนการเรียนทางด้านภาษา	แผนการเรียนมุ่งให้ผู้เรียนมีแนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพทางด้านอักษรศาสตร์ สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ โบราณคดี ศิลปศาสตร์ นิเทศศาสตร์ นิติศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ รัฐศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ ฯลฯ
26	ภาพสัญลักษณ์ของอาชีพที่เลือกแผนการเรียนทางด้านวิทย์-อุตสาหกรรม	แผนการเรียนมุ่งให้ผู้เรียนมีแนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพทางด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมชลประทาน วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมการเกษตร สถาปัตยกรรม แพทย์ เภสัช รังสีเทคนิค สัตวแพทย์ พานิชยศาสตร์การบัญชี เศรษฐศาสตร์ ทันตแพทย์ ฯลฯ
27	ภาพสัญลักษณ์ของอาชีพที่เลือกแผนการเรียนทางด้านวิทย์-ศิลปหัตถกรรม	แผนการเรียนมุ่งให้ผู้เรียนมีแนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพทางด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม พานิชยศิลป์ มัณฑนศิลป์ นักออกแบบ ช่างภาพ ครู-อาจารย์ วิศวกร แพทย์ เภสัช เศรษฐศาสตร์ พานิชยศาสตร์การบัญชี ฯลฯ

กิจกรรมที่ 5
โลกกว้างทางอาชีพ
ใช้เวลา 2 คาบ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

กิจกรรมนี้มุ่งให้นักเรียนได้ศึกษา แนวทางการศึกษาในสายวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเมื่อเรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว จะมุ่งเรียนไปสู่อาชีพใดได้บ้าง
2. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเมื่อจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว สามารถเข้าศึกษาต่อสถาบันใดได้บ้าง

ความคิดรวบยอด

การศึกษาในปัจจุบันจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ดังนั้นผู้ที่ศึกษาถึงแนวทางการศึกษาต่อและประกอบอาชีพโดยละเอียด ย่อมทำให้การเลือกอาชีพไม่ผิดพลาด

เนื้อหา

โลกกว้างทางอาชีพในปัจจุบันนี้มีมากมายจาเป็นผู้เรียนต้องศึกษาหาความเข้าใจให้ละเอียด

อุปกรณ์

- แผ่นโปรงใส

การดำเนินกิจกรรม

ชั้นนำ

- ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงแผนภูมิโลกกว้างทางศึกษาที่ว่า

มีอะไรบ้าง

ชั้นปฏิบัติ

1. ให้นักเรียนดูแผนภูมิหลายอาชีพต่าง ๆ อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าสามารถจะเรียนต่อทางใดได้บ้าง และการเรียนสายนี้จะนำไปสู่อะชีพอะไรได้บ้าง
2. มีการซักถามในขณะที่อธิบายเพื่อให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงแผนภูมิที่เรียนมาโดยสรุปเป็นข้อ ๆ

ไว้บนกระดาน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายซักถาม
2. แบบฝึกหัดท้ายบท

แบบฝึกหัด

จงเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เมื่อนักเรียนจบมัธยม 6 แล้ว อยากศึกษาต่อสายฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.สูง จะต้องเรียนต่ออีกกี่ปี
2. หลักสูตรที่เรียกว่า ป.วท. ย่อมาจาก
ใช้ระยะเวลาศึกษา ปี
3. นักเดินเรือพาณิชย์ใช้ระยะเวลาศึกษา ปี
4. สถานศึกษาเคมีปฏิบัติใช้ระยะเวลาศึกษา ปี
5. ถ้าต้องการศึกษาทางควยเวชสถิติใช้ระยะเวลาศึกษา ปี

	ภาพ	เนื้อหา
1	ภาพแผนภูมิที่ 1 แนวทางการศึกษาต่อ สายฝึกหัดครู	เมื่อนักเรียนจบ ม 6 แล้ว ต้องการศึกษาคือทางด้าน ป.กศ.สูง ต้องใช้ระยะเวลาศึกษาต่อ 2 ปี ศึกษาที่ <u>วิทยาลัยพลศึกษา 14 แห่ง</u> :- ชลบุรี สมุทรสาคร เชียงใหม่ มหาสารคาม ลำปาง ยะลา อุตรธานี สุพรรณบุรี อ่างทอง ศรีสะเกษ ชุมพร สุโขทัย กระบี่ กรุงเทพมหานคร <u>วิทยาลัยครู 36 แห่ง</u> :- ยะลา นครศรีธรรมราช ภูเก็ต กาญจนบุรี พิบูลสงคราม เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ เชียงราย ลำปาง สกลนคร เลย อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ และวิทยาลัยครูอีก 21 แห่งที่สอนระดับปริญญาตรี จบ ม.6 แล้วต้องการศึกษาคือทางด้านฝึกหัดครูในระดับปริญญาตรี ใช้เวลา 4 ปี ศึกษาต่อที่ <u>วิทยาลัยครู 21 แห่ง</u> :- จันทรมณฑล บ้านสมเด็จเจ้าพระยา สวนสุนันทา พระนคร สวนดุสิต (เฉพาะหญิง) ชลบุรี นครปฐม สงขลา จอมบึง สุราษฎร์ธานี เพชรบุรี เทพสตรี กาแพงเพชร พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรีวิทยาลัยการณ เชียงใหม่ อุตรธานี มหาสารคาม นครราชสีมา ฉะเชิงเทรา จันทบุรี <u>มหาวิทยาลัย 9 แห่ง</u> :- เกษตรศาสตร์ ขอนแก่น จุฬาลงกรณ์ เชียงใหม่ ศรีนครินทรวิโรฒ ศิลปากร สงขลานครินทร์ รามคำแหง สุโขทัยธรรมมาธิราช

	ภาพ	เนื้อหา
2	ภาพแผนภูมิที่ 2 แนวทางศึกษาต่อสาย พยาบาลและการ สาธารณสุข	จบ ม.6 แล้ว ต้องการศึกษาต่อทางด้านพยาบาลและ สาธารณสุข มีหลักสูตรระยะสั้นถึงระดับปริญญาตรี มีดังนี้ โรงเรียนช่างทันตกรรม 2 ปี โรงเรียนรังสีเทคนิค 2 ปี พยาบาลและผดุงครรภ์ระดับต่ำ 2 ปี ที่ <u>วิทยาลัยพยาบาล 7 แห่ง :-</u> นราธิวาส สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ ราชบุรี อุตรดิตถ์ ชัยนาท โรงเรียนผู้ช่วยพยาบาล โรงพยาบาลโรคทรวงอก โรงเรียนผู้ช่วยพยาบาล โรงพยาบาลมาราคนราคร สถาบันมะเร็งแห่งชาติ 2 ปี สถาบันพยาธิวิทยา 1 ปี โรงพยาบาลราชวิถี 2 ปี โรงเรียนเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์ 1 ปี โรงเรียนพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ 1-2 ปี ที่โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลรามธิบดี <u>ทาง วท.บ.พยาบาล 4 ปี</u> ที่วิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มหิดล สงขลานครินทร์ และขอนแก่น โรงเรียนหรือวิทยาลัยพยาบาล $3\frac{1}{2}$ - 4 ปี มีดังนี้ วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ สงขลา พุทธชินราชพิษณุโลก ชลบุรี พระปกเกล้าจันทบุรี สระบุรี สวรรค์ประชา นครสวรรค์ ลำปาง นครราชสีมา สรรพสิทธิ์ประสงค์ อุบลราชธานี วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (โรงพยาบาลกลาง และวชิรพยาบาล) วิทยาลัยพยาบาล สภาการชาติไทย

	ภาพ	เนื้อหา
		โรงพยาบาลทหารอากาศ โรงเรียนพยาบาลมณฑลนครราชสีมา อนามัยกองทัพบก กรมแพทย์ทหารเรือ โรงเรียนพยาบาล ตำรวจ โรงพยาบาลมิชชัน ทันตภิบาล 2 ปี วิทยาลัยการสาธารณสุขภาคกลางชลบุรี วิทยาลัยการสาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียงเหนือขอนแก่น
3	ภาพแผนภูมิที่ 3 แนวทางการศึกษาต่อ สายอาชีวศึกษา	มีระดับ ป.วท. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค) ใช้เวลา เรียน 2 ปี มี 40 แห่งคือ 1. วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย สาขาเทคนิค วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมโยธา และสถาปัตยกรรม 2. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น สาขาเทคนิควิศวกรรมสำรวจ 3. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี สาขาเทคนิคเขียนแบบ วิศวกรรมเครื่องกล 4. วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา สาขาเทคนิควิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ 5. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ สาขาเทคนิควิศวกรรม เครื่องกล 6. วิทยาลัยเทคนิคยะลา สาขาเทคนิควิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ 7. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ สาขาเทคนิควิศวกรรมสำรวจ เทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่อง เย็บ และปรับอากาศ

ภาพ	เนื้อหา
-	8. วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า 9. วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต สาขาเทคนิควิศวกรรมเหมืองแร่ 10. วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า 11. วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรม 12. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมไฟฟ้า 13. วิทยาลัยเทคนิคกาแพงเพชร สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า 14. วิทยาลัยเทคนิคสครสวรรค์ สาขาเทคนิควิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมโยธา และเครื่องปั้นและเครื่องปรับอากาศ 15. วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ สาขาเทคนิคเครื่องปั้นและเครื่องปรับอากาศ 16. วิทยาลัยเทคนิคเขื่องราย สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า 17. วิทยาลัยเทคนิคลาปาง สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้าและวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ 18. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร สาขาเทคนิควิศวกรรมโยธา เทคนิควิศวกรรมไฟฟ้าและบริหารธุรกิจ 19. วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี สาขาเทคนิควิศวกรรมโยธา 20. วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม สาขาเทคนิควิศวกรรมโยธาและวิศวกรรมไฟฟ้า

ภาพ	เนื้อหา
	21. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา สาขาเทคนิควิศวกรรมโยธา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องเย็นและปรับอากาศ 22. วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรม 23. วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ สาขาเทคนิควิศวกรรมสำรวจและวิศวกรรมไฟฟ้า 24. วิทยาลัยเทคนิคระยอง สาขาเทคนิคอุตสาหกรรมปิโตรเคมี 25. วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ สาขาเทคนิคสถาปัตยกรรม 26. วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี สาขาบริหารธุรกิจ 27. วิทยาลัยเทคนิคลาพูน สาขาบริหารธุรกิจ 28. วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ สาขาบริหารธุรกิจ 29. วิทยาลัยเทคนิคตรัง สาขาบริหารธุรกิจ 30. วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง สาขาบริหารธุรกิจ 31. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ สาขาบริหารธุรกิจ (การโรงแรม) 32. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา สาขาบริหารธุรกิจ 33. วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา สาขาบริหารธุรกิจ 34. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขาบริหารธุรกิจ 35. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี สาขาบริหารธุรกิจ 36. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต สาขาบริหารธุรกิจ (การโรงแรม) 37. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ สาขาบริหารธุรกิจ (การโรงแรม)

	ภาพ	เนื้อหา
		38. วิทยาลัยอินทราชัย สาขานัญชี เลขานุการ การตลาด การขาย และการธนาคาร ธุรกิจการเงิน 39. วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี สาขาการธนาคาร ธุรกิจการเงิน 40. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก สาขาพาณิชย์การ บัญชี เลขานุการ การตลาด/การขาย หลักสูตร ป วส. (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง) ใช้เวลาเรียน 3 ปี เฉพาะโปรแกรมเกษตร ที่ วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยา วิทยาเขตเกษตรน่าน วิทยาเขตเกษตรกาฬสินธุ์ วิทยาเขตเกษตรพิษณุโลก วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี วิทยาเขตเกษตรลำปาง
4	ภาพแผนภูมิที่ 4 แนวทางศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยของรัฐ และวิทยาลัยเอกชน	จบ ม.6 แล้ว มุ่งสู่มหาวิทยาลัยของรัฐ 12 แห่ง ใช้เวลาศึกษา 4 - 6 ปี ที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

	ภาพ	เนื้อหา
		มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาลัยเอกชน 11 แห่ง ใช้เวลาศึกษา 3-4 ปี ที่ วิทยาลัยการศา วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยคณาสิทธิ์ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยแสงธรรม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
5	แผนภูมิที่ 5 แนวทางการศึกษาต่อใน สถานศึกษานอกสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ	สถาบันในสายการศึกษานี้สังกัดอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ และเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ กันออกไป ได้แก่ การbinพลเรือน 4 เดือน ถึง 2 ปี ที่ศูนย์ฝึกการbinพลเรือน ศิลปการรักษ 1 ปี โรงเรียนสุลูกาการ

ภาพ	เนื้อหา
-	อุดุนิยมวิทยา 1 ปี โรงเรียนอุดุนิยมวิทยา การสหกรณ์ 1 ปี สถาบันการศึกษาทางสหกรณ์ สัตวแพทย์ 2 ปี โรงเรียนสัตวแพทย์ ป่าไม้ 2 ปี โรงเรียนป่าไม้จังหวัดแพร่ พัฒนาการประมง 2 ปี ศูนย์พัฒนาการประมง การชลประทาน $3\frac{1}{2}$ ปี โรงเรียนการชลประทาน เคมีปฏิบัติ 3 ปี สถานศึกษาเคมีปฏิบัติ นักเดินเรือพาณิชย์ 5 ปี โรงเรียนนักเดินเรือพาณิชย์

ภาคผนวก ข
การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

การวิจัยครั้งนี้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ คูเคอร์
ริชาร์ดสัน สูตรที่ 21 ซึ่งได้ดังนี้

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left\{ 1 - \frac{\bar{X} (n - \bar{X})}{nS^2} \right\}$$

$$\begin{aligned} n &= 50 \\ \bar{X} &= 39.34 \\ S^2 &= 58.54 \end{aligned}$$

$$\text{การหาค่า } S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$\begin{aligned} N &= 50 \\ \sum X^2 &= 80309 \\ (\sum X)^2 &= 1967^2 \end{aligned}$$

$$S^2 = \frac{(50 \times 80309) - (1967)^2}{50^2}$$

$$= \frac{4015450 - 3869089}{2500}$$

$$S^2 = \frac{146.361}{2500} = 58.54$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า } r_{tt} &= \left(\frac{50}{50-1} \right) \left\{ 1 - \frac{39.34 (50 - 39.34)}{50 \times 58.54} \right\} \\
 &= \frac{50}{49} \left\{ 1 - \frac{39.34 \times 10.66}{2927} \right\} \\
 &= 1.02 \{ 1 - .14 \} \\
 &= 1.02 \times .86 \\
 r_{tt} &= .88
 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพของชุดการแนะแนวอาชีพ

$$\begin{aligned}
 E_1 &= \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A} \\
 E_2 &= \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B} \\
 E_1 &= 80.92 \\
 \sum X &= 708 \\
 N &= 35 \\
 A &= 25 \\
 E_2 &= 82.97 \\
 \sum F &= 1452 \\
 B &= 50
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า } E_1 &= \frac{\frac{708}{35} \times 100}{25} \\
 &= \frac{20.23 \times 100}{25} \\
 &= \frac{2023}{25} \\
 E_1 &= 80.92
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่า } E_2 &= \frac{\frac{1452}{35} \times 100}{50} \\
 &= \frac{4148.57}{50} \\
 &= 82.97
 \end{aligned}$$

การวิเคราะห์ข้อมูล

ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบวัด ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ
ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ

ข้อที่	P_L	P_H	p	r
1	.85	.89	.87	.38
2	.74	.96	.87	.42
3	.74	.93	.84	.32
4	.74	.89	.82	.23
5	.70	.93	.83	.37
6	.68	.85	.75	.28
7	.52	.85	.70	.38
8	.81	.99	.92	.52
9	.78	.99	.91	.55
10	.74	.99	.90	.58
11	.59	.89	.78	.38
12	.56	.85	.71	.34
13	.48	.99	.80	.13
14	.70	.99	.88	.61
15	.85	.99	.94	.47
16	.70	.96	.88	.61
17	.67	.99	.84	.48
18	.67	.96	.87	.63

ลำดับ ข้อ	P_L	P_H	P	r
19	.56	.99	.79	.57
20	.67	.99	.87	.63
21	.67	.78	.87	.63
22	.56	.99	.67	.25
23	.70	.99	.88	.61
24	.56	.99	.83	.69
25	.74	.99	.90	.58
26	.67	.99	.87	.63
27	.70	.89	.88	.61
28	.70	.96	.85	.46
29	.56	.93	.74	.41
30	.52	.93	.75	.52
31	.60	.81	.80	.43
32	.52	.85	.67	.32
33	.8	.81	.68	.41
34	.70	.96	.76	.62
35	.70	.89	.85	.46
36	.48	.93	.75	.52
37	.59	.99	.80	.73
38	.52	.96	.84	.48
39	.48	.96	.74	.64
40	.67	.96	.78	.59

ข้อ	P_L	P_H	p	r
41	.44	.88	.79	.57
42	.52	.96	.71	.68
43	.48	.96	.71	.68
44	.37	.93	.72	.57
45	.37	.96	.74	.67
46	.44	.89	.65	.56
47	.44	.85	.73	.32
48	.37	.89	.65	.56
49	.59	.93	.73	.55
50	.48	.96	.80	.73

ได้ข้อสอบที่มีควมยากง่ายเหมาะสม (ค่า p ระหว่าง .30 - .80)
และมีอำนาจจำแนกสูงพอที่จะนำไปใช้ได้ (ค่า r ตั้งแต่ .23 ขึ้นไป) จำนวน 50 ข้อ

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

จำนวนข้อสอบ	$\bar{X}$	S^2	r_{tt}
50	39.34	58.54	.88

แสดงค่าความเชื่อมั่นได้ของแบบทดสอบทั้งฉบับ .88